

د اسلامي دولت

اساسي قانون

حکمتیار

د اسلامي دولت اساسي قانون

فهرست

صفحه	عنوان
۱	سریزه
۳	لومړی فصل
۳	عمومیات
۱۳	دوهم فصل
۱۳	د اتباعو اساسي حقوق
۲۹	درېیم فصل
۲۹	ولسمشر
۳۵	خلورم فصل
۳۵	حکومت
۳۸	پنځم فصل
۳۸	ولسي جرگه
۴۶	شپږم فصل
۴۶	ستره شوری
۴۸	اوم فصل
۴۸	قضاء

۵۳	اتم فصل
۵۳	قانون ساتې شوری
۵۵	نهم فصل
۵۵	اداره
۵۸	لسم فصل
۵۸	اضطراري حالت
۶۰	یولسم فصل
۶۰	متفرقه احکام
۶۷	ملي سرود

بسم الله الرحمن الرحيم

سريزه

افغان سرلوری او مؤمن ولس په دې ایمان لري چي:

- الله تعالی د ځمکي او آسمانونو یوازی رب دی چي له ده پرته بل معبود نشته.
- قرآن وروستی الهي کتاب او محمد علیه الصلاة و السلام د الله تعالی آخري پیغمبر او د قیامت تر ورځي د نړۍ د ټولو انسانانو لارښود دی.
- انسان د الله تعالی د خليفه په توگه په دې مامور دی چي نه به له الله تعالی پرته د بل چا په وړاندي د انقياد او عبادت سر ټیټوي او نه به له ده پرته بل چا ته د استعانت لاس اوږدوي، د ژوندانه ټولي چاري به د قرآن د لارښوونو په رڼا کي تنظیموي، ټول انسانان به د یوې ستري کورنۍ غړي گڼي، اجتماعي عدالت او د انسانانو ترمنځ ورورولي به ئې شعار وي، له ظلم، د بل پر حقوقو له تېري، د ظالم له ملگرتیا او ظلم ته له تسلیمېدو به ډډه کوي، په عدالت او برابرۍ ولاړه داسي هوسا او ډاډمنه ټولنه به جوړوي چي د هر انسان ژوند، کرامت، حقوق او شتمني له هر راز تېري او تعرض خوندي وي، چارواکي د خلکو استازي او د قانون پلي کول، حق ته بلنه، په معروف گمارنه، د منکراتو مخنیوی، د ظلم او ظالم مقابله او له مظلوم دفاع ئې دنده وي.
- په دې حقایقو ایمان سره، دغو سترو او سپېڅلو اهدافو ته د رسېدو په هیله او

په سرلوري، خپلواک او آزاد افغانستان کې د يوه واقعي اسلامي نظام د قانمنولو په موخه، د اسلامي دولت دا اساسي قانون ليکل شوی او د ۱۴۲۸ هجري قمري کال د ذی القعدې په مياشت کې د علماوو او قانون پوهانو يوې درنې او معتبرې جرگې ته د بحث، تدقيق او تصويب لپاره وړاندي شوی.

لومړۍ فصل

عموميات

لومړۍ ماده

افغانستان خپلواک اسلامي هېواد دی چې د اسلامي دولت په نامه یادېږي.

دوهمه ماده

اسلام زموږ دین، د ژوند په ټولو چارو کې زموږ لارښود او د ټولنې د ټولو قوانینو، مقرراتو، مناهجو او سیاستونو یوازینی مأخذ دی.

درېیمه ماده

د افغانستان په اسلامي دولت کې حنفي فقه رسمي مذهب دی، د نورو حقو اسلامي مذاهبو درناوی کېږي، د نورو ادیانو او مذاهبو پلویان د شریعت او قانون په رڼا کې د خپلو دیني او مذهبي مراسمو ترسره کولو آزادي لري.

څلورمه ماده

- په افغانستان کې حاکمیت په الله تعالی پورې مختص دی، انسان د الله تعالی خلیفه او حکومت د دې خلافت ممثل او د ولس نائب دی.
- د ولس معلن او بلا اجبار بیعت او رایه د نظام د مشروعیت مبنا ده، یوازي

هغه څوك جايز ولسمشر گڼل كېږي چي افغان مسلمان ولس په خپله خوښه انتخاب كړى او په خپله رضاء ئې ورسره بيعت كړى وي.

- په صندوق كي رايه اچول د بيعت نعم البدل دى، دا ځكه چي مخامخ بيعت په يوې وړې ټولنې كي ممكن دى نه په سترې ټولنې كي.

پنځمه ماده

- د افغانستان هر تبعه او تابعيت ترلاسه كوونكى؛ افغان او د دې ملت غړى گڼل كېږي، د هېواد تابعيت د هر هېوادوال مسلم حق دى، دولت نشي كولى د چا دا حق سلب كړي، مگر د ده په غوښتنه او په هغه صورت كي چي د بل هېواد تابعيت ترلاسه كړي.
- د تابعيت اړوند مقررات د قانون له مخي تنظيمېږي.

شپږمه ماده

د دولت اساسي دندې دا دي:

- د اسلامي شريعت نفاذ،
- د قوانينو او مقرراتو تطبيق،
- د خلكو خدمت او د دوى د حقوقو ساتنه،
- له ټولو شته امكاناتو په استفادې سره د هېواد متوازنه ترقي او ملت ته د هوسا ژوند شرايط برابرول،
- له استقلال، خپلواكۍ، ملي واكمنۍ او ځمكنۍ بشپړتيا دفاع
- او په هېواد كي د داسي واقعي عدالت او ډاډمن امنيت تاْمينول چي د ټولو اوسېدونكو سر، مال، عزت او حقوق له هر راز او د هر چا له تېري خوندي وي او

ټول وگړي له برابرې حقونو برخمن وي .

اومه ماده

- د افغانستان اسلامي دولت د ټولو هغو بين المللي معاهدو او نړيوالو ميثاقونو درناوی کوي چي له اسلام سره مغايرت ونلري.
- په اسلامي اصولو ولاړ، فعال او مؤثر بهرنی سياست غوره کول، له حق دفاع، د مظلوم مرسته، د تېری او تجاوز غندنه، دنړۍ ټول وگړی د يوې ستري کورنۍ غړي گڼل، د نړۍ له ټولو هېوادو سره د ښو اړيکو ټينگول، له اسلامي ملکونو سره د دوستۍ او ورورولۍ ترټولو ښه روابط ساتل، په نړۍ کي د جگړي، تجاوز او تېری ختمه، د سولې او اجتماعي عدالت تأمین، ولسونو ته د خپلي عقيدې او ملي مصالحو په رڼا کي د خپل برخليک ټاکلو او د خپلي خوښي سياسي نظام غوره کولو حق ورکول، پر مظلومو او بې وزلو ولسونو له بهر نه، په زور د حکومتونو او نظامونو له تپلو سره مخالفت، د نورو په کورنيو چارو کي عدم مداخله او د دوی استقلال، آزادي او ارضی تماميت ته په درنښت کتل او د بين المللي ستونزو په سوله ييز حل تأکېد کول، د افغانستان د اسلامي دولت د بهرني سياست اساسي او اصلي کرښی جوړوي.

اټمه ماده

د افغانستان اسلامي دولت که له يوې خوا د نورو هېوادو په کورنيو چارو کي له ناروا لاسوهنو ډډه کوي، نورو ته په خپلو کورنيو چارو کي د هيڅ راز مداخلې اجازه نه ورکوي او بالمثله چلند خپل حق گڼي. له بلې خوا د اسلامي امت د بشپړ يووالي لپاره پرله پسې، جدي او مخلصانه هڅي خپله شرعي دنده گڼي، د اسلامي ملکونو

ترمنځ د تگ راتگ لپاره د پولو له پرانستلو او د وېزې د ضرورت له ختمولو تر گډې باصلاحيته شوری، گډ فوځ، مشترک خارجي سياست، ورته سياسي او اجتماعي نظام او د گډ پولې واحد تر درلودو او په پای کې تر بشپړ وحدت پورې تيار دی، اسلامي هېوادو ته سپارښتنه کوي چې خپل ولسونه يووالي ته چمتو کړي، له مذهبي لږکیو سره عادلانه او د اسلام له غوښتنو سره سم چلند وکړي او د يووالي په وړاندې خنډونه له منځه یوسي.

نهمه ماده

په افغانستان کې د حرامو توکیو او هر هغه څه تولید، تجارت او پیر پلور ممنوع دي چې انسان ته تاوان رسوي، هره هغه فردي او اجتماعي معامله، تجارتي راکړه ورکړه او اقتصادي پانگه اچونه د قانون خلاف ده چې بنسټ یې په سود، احتکار، قمار، دوکې، خدعې او د انسان له مجبوریت په ناروا استفادې ولاړ وي.

لسمه ماده

د هېواد د اقتصادي استقلال د تضمین، د فقر او مسکنت د ختمولو او د وگړو د اساسي اړتیاوو د تأمین لپاره د افغانستان د اسلامي دولت اقتصادي نظام پر لاندې بنسټونو ولاړ دی:

- د ټولو وگړو لپاره د استوگنځي، خوراک، لباس، روغتیا، درملنې، ښوونې، روزنې او د کورنۍ د جوړولو لازم شرایط او امکانات برابرول.
- ټولو هېوادوالو ته د کار مناسب او ممکن شرایط برابرول.
- د کار څرنګوالی، حد او وخت داسې تنظیمول چې له یوې خوا د عادي انسان توان او قدرت په پام کې نیول شوی وي او له بلې خوا د معیشت د تأمین ترڅنګ د

ژوند نورو برخو ته هم د رسېدو او پاملرني فرصت ولري.

- د شغل د انتخاب آزادي تضمین شي، څوك د خپلي خوښي خلاف كار ته اړ نشي.
- د بل له زيار چا ته د ناروا گټې ترلاسه كولو مجال ميسر نشي.
- په ټولو اقتصادي معاملاتو كې د سود، قمار، احتكار، انحصار، د بل حق او گټې ته د زيان رسولو او له اسراف او تبذير مخنيوی وشي.

• دولت د اسلامي اقتصادي نظام د تطبيق له لاري د دې مخه نيسي چي ثروت او شتمني د محدودو كسانو ترمنځ لاس په لاس شي او شتمنو ته د بې وزلو خلكو د ناروا استثمار مجال په لاس ورشي، له شتمنو زكات او عشر ترلاسه كول، له بې وزلو سره مرسته، د ميراث وېش، په حياقي توكيو او عامه ملكيتونو د افرادو د تسلط مخنيوی د دولت له مهمو وظيفو دي.

- له ساينسي علومو او پر مختللو وسايلو اعظمي استفاده.
- د هېواد په اقتصادي زېرمو او نظام د پرديو د سلطې په كلكه مخنيوی.
- په ټولو برخو كې داخلي توليداتو ته د كميت او كيفيت له پلوه دومره وده وركول چي د ولس عمومي اړتياوي تامين كړي، هېواد په خپلو پښو ودروي او په نورو له اتكاء ئې وژغوري.

• د اسلامي دولت اقتصادي نظام په لاندي توگه دوه دولتي او خصوصي برخي لري:

۱. دولتي برخه دغه موارد احتوی كوي: سترې صنايع، لوی معادن، بانكي نظام، د برېښنا توليد، ستر بندونه او نهرونه، راډيو او ټلويزيون، مخابرات، ټلگراف او ټيلفون، هوايي شركتونه، لاري او دې ته ورته موارد چي د عمومي ملكيت په توگه د دولت په واك كې دي.

۲. خصوصي برخه؛ کرنه، مالداري، واړه صنايع او هغه تجارتي او خدماتي برخي احتوی کوي چي د دولتي اقتصاد ممد او مکمل دي.

د هري برخي تفصيل د ځانگړي قانون له مخي توضيح کېږي.

● عمومي شتمنۍ لکه شاري يا پرېښودل شوې ځمکي، معادن، سيندونه، نهرونه، ويالې، ډنډونه او د اوبو نوري زېرمي، غرونه، ځنگلونه، بهدياوي، عمومي خرڅايونه، بې وارثه ميراث، هغه اموال چي خاوند ئې معلوم نه وي، يا له غاصبينو مسترد کېږي، د حکومت په اختيار کي دي، ساتنه او د ټول ولس په گټه ترې سمه استفاده د دولت دنده ده.

● دولت مکلف دی چي د شتمنيو له کنز، د ضروري او حياتي توکيو له احتکار او د کرنيزو ځمکو له بې کرني پاتې کېدو د مخنيوي لپاره جدي اقدامات وکړي او له متخلفينو سره د شرعي احکامو مطابق چلند وکړي.

● دولت موظف دی د سود، غصب، رشوت، اختلاس او نورو ناروا لارو ترلاسه شوې شتمني ترلاسه او اصلي خاوند يا بيت المال ته ئې وسپاري.

يولسمه ماده

● دولت خصوصي پانگه اچونه او اقتصادي تشبثات د اسلامي اقتصادي نظام په رڼا کي هڅوي، ملي پانگه اچوونکو ته د کار ټول ضروري شرايط او تسهيلات برابروي، د داخلي توليداتو د ودي او له بهرنيو شرکتونو سره د ملي شرکتونو د سالم رقابت لپاره لازم تدابير نيسي، نه پرېږدي چي ملي شرکتونه د بهرنيو په وړاندي له ماتي سره مخ شي، هيچا ته په بازار د تسلط او د احتکار او انحصار له لاري په خپله گټه د نرخونو د ټاکلو او د غولونکو اعلاناتو له لاري خپلو محصولاتو ته د بازار پيدا کولو حق نه ورکوي.

- بهرنیو پانگه والو ته د تجارت، صنعت، کرنې، کانونو او خدماتو په اړه د شرکتونو او مؤسساتو د جوړولو امتیاز ورکول په قطعي توگه منع دي.
- هر هغه تړون چې د هېواد پر طبیعي، اقتصادي، فرهنګي او نورو برخو د پردیو د تسلط لار آواروي ممنوع دی
- دولت یوازي په ضروري مواردو کې کولی شي د ولسي جرګې په موافقه او د اړوند قانون په رڼا کې خارجي مؤسسات استخدام کړي.

دولسمه ماده

- د کورني او بهرني تجارت چاري د ځانګړو قوانینو په رڼا کې داسي تنظیمېږي چې ملي ګټې تأمین کړي، د ولس ورځنۍ ضروري اړتیاوي په آسانه او ارزانه بیه وړاندي کړي، په تجملي او غیرضروري توکیو د لګښتونو مخنیوی وکړي، بازار ته هغه څه وړاندي شي چې د ولس د اکثریت د ژوند له کچې او د هېواد له اقتصادي حالت سره سمون خوري.
- د ګمرکي محصول اندازه به دې ته په پام سره ټاکل کېږي چې عام ولس ته ئې تاوان ونه رسېږي، له نېستمونو د ماليې اخیستلو رنګ ونلري او بهرنیو شرکتونو ته د داخلي بازار د کنټرول مجال په لاس ور نه کړي.

دیارلسمه ماده

د افغانستان بانک د دولت مستقل مرکزي بانک دی، تشکیل، اداره او د کار څرنگوالی ئې د ځانګړي قانون له مخې ټاکل کېږي، د اسعارو طبع او د قانون مطابق د پیسو اړوند نظام طرحه او تطبیق د دې بانک دنده ده. د افغانستان بانکي نظام د اسلامي شریعت له غوښتنو سره سم تنظیمېږي، په دې نظام کې په ربا (سود) ولاړه معامله

نشي ترسره کېدی، له مجاز حد زیات اسعار نشي عرضه کېدی.

څوار لسمه ماده

کړني او مالدارۍ ته وده ورکول، د بزرگانو او مالدارانو اقتصادي او اجتماعي وضعیت ښه کول، کوچیانو ته ثابتې مېلې او مالدارانو ته څړځایونه برابرول، د اوبو مهارول، د شارو ځمکو آبادول، د وچو بېدیاوو خړوبول او پر بې ځمکو بزرگانو ټي وېشل د دولت له اولویتونو دي.

پنځلسمه ماده

دولت به د هېواد د صنعتي کولو، د شته صنایعو د ودې، د تولیداتو د مستوی لوړولو او د کسبگرو د اقتصادي او اجتماعي حالت د ښه کولو لپاره ټول هغه تدابیر نیسي چي ضروري گڼل کېږي.

شپاړسمه ماده

لرغوني آثار عامه شتمني گڼل کېږي او دولت ټي د راغونډولو، ساتلو او له تخریب د مخنیوي دنده په غاړه لري.

اوه لسمه ماده

د ځنگلونو حفاظت، د ژوند چاپیریال رغول، د صحراوي حیواناتو او مرغانو د ختمېدو مخنیوی د دولت له دندو دي.

اتلسمه ماده

• د افغانستان په اسلامي دولت کي پښتو ملي او رسمي ژبه ده، دري او نوري

محلي ژبي هم په هغو ولاياتو كې رسمي ژبي گڼل كېږي. چي تر ۵۰% زيات خلك ئي ليك لوست پرې كوي.

- دولت مكلف دى د ټولو افغاني ژبو د ودي لپاره مناسب او اغېزمن اقدامات وكړي، په دې موخه چي د هېواد هر بچى ته په خپلي مورنۍ ژبي د زده كړي مناسب شرايط برابر شي.

- رسمي اسناد او مكاتبات او درسي كتابونه به په ملي ژبه او رسم الخط وي، له محلي ژبو په مطبوعاتو او خبري رسنيو كې استفاده كول او په ښوونځيو كې ئي د ادبياتو تدريس د رسمي ژبي تر څنگ آزاد دى.

- عربي ژبه چي د قرآن او اسلامي علومو ژبه ده، بايد له څلورم ټولگي د ثانوي دورې تر پايه په ښوونځيو كې تدريس شي.

نولسمه ماده

- د تعليم او تربيه برخي ته جدي پاملرنه، د تعليمي مراکزو د پالنې او ودي لپاره ضروري شرايط برابرول، داسي تعليمي نصاب پلي كول چي زموږ په ديني ارزښتونو ولاړ او د ولس ټولو علمي اړتياوو ته ځواب ووايي، د دولت له مهمو دندو دي.

- دولت مكلف دى چي په ټولو تعليمي مؤسساتو كې د واحد منل شوى تعليمي نصاب پلي كېدا تضمين كړي.

شلمه ماده

- د افغانستان د اساسي قانون له مخي د اسلام د ستر پيغمبر محمد عليه السلام هجرت د هېواد د كليزي مبداء گڼل كېږي.

● جمعه، د دوو اخترونو ورځې او د افغانستان د تاسيس ورځ د عمومي رخصتۍ ورځې دي.

● د رخصتۍ نورې ورځې د اړوند قانون له مخې ټاکل کېږي.

يووېشتمه ماده

● د افغانستان بيرغ زرغون رنگ لري، سور ئې د اوږدوالي نيمايي دئ، په منځ كې ئې د افغانستان ملي نښان كاپل شوی.

● ملي نښان له دغو برخو جوړ دئ: پرانستي قرآن، د قرآن په صفحه كې د إن الحكم الا لله آيت، د الله اكبر شعار، سپين رنگي محراب، د غنمو وړي او دوه توري داسي ترې راتاو دي چي د لا اله الا الله محمد رسول الله بيرغ ئې په خپلو څوكو لوړ ساتلی، په لاندنۍ برخي كې ئې د نوي افغانستان د تأسيس نېټه ۱۳۲۶ هـ ش كال او د افغانستان اسلامي دولت ليكل شوي.

دوه ويشتمه ماده

كابل د افغانستان پلازمېنه دئ.

دري ويشتمه ماده

د افغانستان ملي سرود په پښتو ژبه، حماسي، د افغان ولس د مضبوطي عقيدې، ملي وحدت او له خپل هېواد او خپلواكۍ د سرښندنو په بيه د دفاع ښكارندوی دی.

دوهم فصل

د اتباعو اساسي حقوق

خلورويشتمه ماده.

د افغانستان ټول اتباع، په هر قوم او قبيلې پوري چي تړلي وي، د قانون په وړاندي برابر او مساوي حقوق لري، رنگ، توکم، ژبه او دې ته ورته ځانگړتياوي د امتياز سبب نه گڼل کېږي.

• د هر چا حقوق او وجايب د قانون له مخي او له هر راز تبعيض پرته ټاکل کېږي.

• د هېواد ټول وگړي، نارينه او ښځي، يو شاتنه د قانون تر حمايې لاندې او له ټولو انساني، سياسي، اقتصادي، اجتماعي او فرهنگي حقوقو د اسلامي شريعت په رڼا کي برخمن دي.

• دولت موظف دی چي د ښځو حقوق د اسلامي شريعت له لارښوونو سره سم په ټولو برخو کي تضمين او لاندې اقدامات وکړي:

۱. د ښځو د مادي او معنوي حقونو د احياء او د دوی د شخصيت د لوړولو او په

ټولني کي د ښايسته مقام ترلاسه کولو لپاره لازم شرايط برابر کړي.

۲. د حمل او حضانت په دوران کي مېندو ته ځانگړې پاملرنه او د بې متکفلو ماشومانو حمايت.

۳. د کورنۍ د بقا او دوام لپاره مناسب تدابیر نیول.

۴. له کونډو، زړو او بې متکفلو ښځو سره مناسبي مرستې.

پنځه ویشتمه ماده

د انسان ژوند، عزت او شتمني له هر ډول تعرض خوندي دي، هیڅوک حق نلري دا الهي حق له قانوني مجوز پرته وگواښي.

شپږ ویشتمه ماده

آزادي د انسان حق دی، اسلامي شریعت دا حق تضمین کړی، خلکو ته د عقیدې او مذهب آزادي، د بیان آزادي، د کسب او کار د انتخاب آزادي او د مېشت ځای د غوروايي آزادي ورکوي، دا آزادي یوازې هغه مهال محدودیږي چې د نورو له حقوقو او عامه مصالحو سره تصادم وکړي او له ټاکلو پولو واورې، دا پولي د قانون له لوري ټاکل کېږي، دولت مکلف دی چې د خلکو دا مسلم حق له هر راز تیري خوندي وساتي.

اوه ویشتمه ماده

د قانون له مخې هر انسان تر هغه بری الذمه دی چې د باصلاحیته شرعي محکمي په قطعي حکم مجرم او د سزا وړ ونه گڼل شي.

اته ویشتمه ماده

- د هر چا ښه او بد عمل په ده پوري اړه لري، هیڅوک د بل په جرم او گناه نشي مواخذه کېدی.
- د متهم تعقیب، د ده په اړه تجسس، تحقیق، تفتیش او د ده نیونه، توقیف او

- مجازات نه بل ته سرايت کولی شي او نه د محکمې له حکم پرته ترسره کېدی شي.
- د هيڅ دولتي مقام په خاطر د چا خپلوانو ته تشریفايي القاب او امتیازات نشي ورکول کېدی.
- هيڅوک د خپل اعتراف او د شاهدانو له شهادت پرته په خیانت او جرم نشي محکومېدی.
- د متهم کړول او په زور اعتراف ترې اخیستل جرم دی او مرتکب ئې د سزا وړ.
- متهم هغه اعتراف قانوني اعتبار لري چي د باصلاحیته قاضي او معتبرو شاهدانو په وړاندي ئې په خپله خوښه، د عقلي روغتیا په حالت کې، له گواښ او وېري پرته کړی، په زور، تطميع، گواښلو او تعذيب سره ترلاسه شوی اعتراف او شهادت د اعتبار وړ ندی.

نه ویشتمه ماده

له قانون هغه مخالفت جرم بلل کېږي چي د همدې قانون له اعلان او نفاذ وروسته ترسره شوی وي.

دېرشمه ماده

هيڅ افغان د محاکمې لپاره بل هېواد ته نشي سپارل کېدی، په تبعید نشي محکومېدی او له تابعیت نشي محرومېدی.

یو دېرشمه ماده

- مجرم یوازي په هغه سزا محکومېدی شي چي اسلامي شریعت ټاکلې او د باصلاحیته محکمې له لوري د جرم له اثبات وروسته اورول شوې.
- د متهم د نیولو پر مهال د هغه سپکاوی او د سپکاوي د صحنې عکس او فیلم

اخستل او نندارې ته ایښودل ممنوع دي، هیڅوک حق نلري چي متهم په داسي بني کي خلکو ته وښيي چي په لاس پښو کي ئې زنځير، سترگي ئې تړل شوې، له وېښتانو نيول شوی او يا په بلي بني کي د هغه سپکاوی شوی.

• د هېڅ انسان مړی (که ووړ وي که لوی، که دوست وي که دشمن، که خپل وي که پردی، که مجرم وي که بې گناه) نه سوزول کېدی شي، نه مثله کېدی شي او نه په ډاگ پرېښودی شي چي وروست شي يا ئې ځناور وخوري.

دوه دېرشمه ماده

• هر څوک په خپله يا د مدافع وکیل په واسطه د خپلي دعوی د اثبات او د اتهام په وړاندي له ځانه د دفاع حق لري.

• متهم ته به له نيول کېدو سره سم ویل کېږي چي په کوم اتهام او د چا په حکم نيول شوي.

• تر څلروېشت ساعته په کم وخت کي باید د نيول شوي متهم مقدماتي دوسيه اړوند قضايي مراجعو ته ولېږل شي او د محاکمې مقدمات په سریع توگه برابر شي. له دې اصل هر تخلف د مجازات وړ جرم دی.

• د متهم د توقیف موده د محکمې له لوري ټاکل کېږي، دا موده په هېڅصورت کي تر دوو میاشتو نشي زیاتېدی، مگر دا چي متهم په خپله محاکمې ته د وړاندي کېدو په اړه معقول معاذیر ولري.

• کوم متهم چي د محکمې په حکم بری الذمه ثابت شي، د خپل حیثیت د اعادي او د مالي خسارې د جبران حق لري، محکمه به د براءت د اعلان ترڅنگ د جبران پرېکړه هم کوي.

• د بې وزلو متهمینو لپاره به د متهم په خوښه د دولت له لوري مدافع وکیل

ټاکل کېږي.

- د مدافع وکیلانو وظيف او صلاحیتونه د قانون په واسطه ټاکل کېږي.

دري دېرشمه ماده

د افغانستان اتباع د انتخابولو او انتخابېدو حق لري، له دې حق د استفادې څرنگوالی او شرایط د انتخاباتو اړوند قانون توضیح کوي.

څلور دېرشمه ماده

- په اسلامي دولت کې ښېگڼو ته بلنه، امر بالمعروف او نهی عن المنکر د ټولو مسلمانانو دنده ده، شرایط، حدود او کیفیت یې د قانون له مخې ټاکل کېږي.
- هر افغان حق لري د دې اساسي قانون د مندرجو احکامو په رعایت سره خپل فکر د وینا، لیکنې او انځور له لارې بیان کړي، له نشر مخکې اړوند ادارو ته په ښودلو او د دوی د موافقې په ترلاسه کولو مکلف نه دی.
- هر افغان د ولسي جرگې، حکومت او قضائیه قوې په کړچار د اعتراض حق لري او کولی شي خپل شکایت په لیکلې توگه ولسي جرگې ته وړاندې کړي، دا د ولسي جرگه دنده ده چې دا شکایتونه وڅېړي، له اړوند ادارو پوښتنه وکړي او شکایت کوونکو ته مناسب ځواب ورکړي.
- مطبوعات او خپرونې د مطالبو د بیان آزادي لري په دې شرط چې د اسلام له لارښوونو او اصولو سره متصادم نه وي.
- د نشراتو، مطبعو، راډیو او ټلويزیون مربوط مقررات د ځانگړي قانون له لارې تنظیمېږي.

پنځه دېرشمه ماده

د افغانستان اتباع حق لري د خپلو مشروع حقونو، غوښتنو او مقاصدو ترلاسه کولو لپاره ټولني او سياسي گوندونه جوړ کړي، په دې شرط چي:

- د ټولني او سياسي گوند اهداف، تگلاره او کړنلاره د اسلامي لارښوونو او د اساسي قانون د احکامو خلاف نه وي.
- تشکيلات او مالي مدارک ئې څرگند وي.
- نظامي فعاليتونه ونه لري.
- په بهرنيو کړيو پوري تړلي نه وي.
- قومي، ژبني، سمني او مذهبي تعصباتو ته لمن ونه وهي او د افغانانو د ملي وحدت په ضد تحركات ونه لري.
- هيڅوک نشي کولی لدې حق په استفادې سره د ملي يووالی د تضعيف، د هېواد د استقلال او خپلواکۍ د تهديد او د افغاني ټولني اسلامي هويت ته د تاوان رسولو په لار کي ناوړه استفاده وکړي.
- يوازي هغه سياسي گوندونه په انتخاباتو کي برخه اخستی شي چي منځته شوری او منتخب مشر ولري.

شپږ دېرشمه ماده

- د افغانستان اتباع حق لري د خپلو مشروع غوښتنو د تأمين لپاره سوله ييزي او بې وسلې غونډي او مظاهرې وکړي.
- دولت مکلف دی داسي غونډو ته د قانون له غوښتنو سره سم اجازه ورکړي او امنيت ئې تأمين کړي.

اوه دېرشمه ماده

هيڅ رسمي گوند او ټولنه د جوړوونکو د اکثريت له پرېکړې او له قانوني موجباتو پرته نشي منحل کېدای.

د قانوني موجباتو پر بنسټ د دوی د انحلال پرېکړه د باصلاحيته محکمې دنده ده.

اته دېرشمه ماده

• د اشخاصو تجسس حرام او د قانون ضد عمل دی، هيڅوک حق نلري د خلکو مراسلات او مخابرات، که دا د ليکونو په بڼه کې وي يا د مخابراتې او ټيلفون له لاري وي، وڅاري، ولولي، واورې، بل ته ئې ووايي او استناد پرې وکړي.

• دولت د پېژندل شوو جنايتکارانو د مخنيوي لپاره يوازي هغه څه کولی شي چي شريعت ئې اجازه ورکوي او باصلاحيته محکمې ئې پرېکړه کړې وي.

نه دېرشمه ماده

• دا قانون د شخصي استوگنځي حرمت تضمينوي، هيچا ته د دولتي ادارو او چارواکو په شمول دا اجازه نه ورکوي چي د استوگن له اجازې او د شرعي محکمې له حکم پرته د چا کور ته ننوزي او يا ئې وپلټي.

• د مشهود جرم په حالت کې، د جنايت د مخنيوي او د مجرم د نيونې په اړه د مسئولو چارواکو دندې او صلاحيتونه په ځانگړي قانون کي توضيح کېږي.

خلوېستمه ماده

• هر افغان حق لري چي د هېواد دننه سفر وکړي او په هر ځای کي چي غواړي استوگن شي.

- د هېواد هغه سیمې چې دولت ئې له موقتي يا دايمي استوگني مستثنی کوي، د قانون له مخې ټاکل کېږي.
- هر افغان حق لري چې د بهرنيو سفرونو د اړوند مقرراتو له غوښتنو سره سم بهر ته سفر وکړي او بېرته خپل هېواد ته راستون شي.
- د داسې سفرونو لپاره ضروري تسهیلات او اسناد برابرول او په بهر کې د افغانانو له حقوقو دفاع کول د دولت له دندو دي.

يو څلوېښتمه ماده

په اسلامي نظام کې نېستمن وگړي د اغنيانو په شتمنيو کې ثابت او مسلم حق لري، دا حق ترلاسه کول او دوی ته ئې سپارل د دولت دنده ده، دولت د دوی د ستونزو د حلولو متکفل دی، دولت داسې مالیه او محصول نشي وضعه کولی چې له نېستمندو څه ترلاسه کولو رنګ ولري.

دوه څلوېښتمه ماده

- دولت به د رسمي اسنادو بیه د هغه لگښت معادل ټاکي چې په طبعه او توزیع ئې لگوي.
- د تابعیت تذکرې، د ملکیتونو اسناد، عرض پانې، پاسپورت، لیسنس او نور رسمي اسناد د دولتي عوایدو مدرک نشي جوړېدی.

دري څلوېښتمه ماده

- قانوني او مشروع ملکیت له تېرې مصئون دی.
- هیڅوک له مشروع لارو د ملکیت له لاس ته راوړو او په هغه کې له جائز تصرف نشي منع کېدی.

- د قانون له حکم او د باصلاحيته محکمې له پرېکړې پرته د هېچا ملکیت نشي مصادره کېدی.

- هر ځمکه وال او شتمن مکلف دی چې د دولت له اړوند ادارو سره خپله شتمني او ملکیت ثبت کړي.

- دولت یوازې هغه مهال کولی شي په شخصي ملکیتونو کې تصرف وکړي چې دا تصرف د قانون مطابق وي، عامه مصالح ئې غوښتنه کوي او د ملکیت اصلي خاوند ته عادلانه معاوضه ورکړی شي.

څلورڅلوېښتمه ماده

- په افغانستان کې بهرنيان د عقاري اموالو د تمليك حق نه لري،
- د بهرنيانو له لوري د عمارت اجاره د قانون مطابق ترسره کېږي.
- د بهرنيو هېوادو سياسي دفاترو ته ځمکه د ځمکې په بدل کې ورکول کېږي.

پنځه څلوېښتمه ماده

- هر شتمن افغان مکلف دی چې دولت ته د خپلې شتمنۍ زکات او د ځمکې د حاصلاتو عشر ورکړي.
- دولت د زکات او عشر له مانعینو سره په شرعي چلند مکلف دی.
- هيڅ راز غیرقانوني ماليه او محصول نشي وضعه کېدی.

شپږ څلوېښتمه ماده

- زده کړه د ټولو نارینه او ښځینه افغانانو حق دی.
- ټولو زده کوونکو ته د ثانوي دورې تر پای پورې او نادارو زده کوونکو ته د لیسانس مرحلې تر پایه د وړیا تعلیم ضروري تسهیلات د دولت له لوري برابرېږي.

- دولت مکلف دی چي د هېواد په ټولو سیمو کې د معارف د متوازي ودې او هر زده کوونکي ته په خپلي مورنۍ ژبي د تعلیم په موخه اغېزمن ګامونه واخلي.

اوه څلوېښتمه ماده

- افغانستان به یو تعلیمي نظام او واحد تعلیمي نصاب لري.
- تر ثانوي دورې پوري عام تعلیمي نصاب پلي کېږي چي په دې کې به د دیني او ورځني علومو دومره برخه شامله وي چي هر مسلمان ورته ضرورت لري.
- د واحد تعلیمي نصاب موخه دا ده چي له یوې خوا د فکري تشت او مذهبي اختلافاتو مخنیوی وشي، له بلې خوا ځوان نسل په دیني علومو سمبال او د اوسني عصر له علمي زېرمو د اعظمي استفادې جوګه شي.
- د تخصص دوره د ثانوي دورې په پای کې پیل کېږي.

اته څلوېښتمه ماده

- د تعلیمي مراکزو تاسیس او اداره د دولت دنده ده.
- دولت کولی شي د هېواد اتباعو ته د خصوصي تعلیمي مؤسساتو د جوړولو اجازه ورکړي، مشروط په دې چي د هېواد رسمي تعلیمي نصاب پلي کړي.
- هیڅ بهرنی هېواد په افغانستان کې د افغانانو لپاره تعلیمي مؤسسات نشي جوړولی.
- د لوړو زده کړو په دولتي مؤسساتو کې د شاملېدو مقررات په ځانګړي قانون کې توضیح کېږي، د دې مقرراتو له مخي هغه څوک بریالی ګڼل کېږي چي د آزمویني نمرې ئې له ۴۰% زیاتي وي، د بریا د نمرې په سلو کې دېرش د کانکور د آزمویني نتایج او په سلو کې اویا ئې د ثانوي دورې د ټولو آزموینيو د نتایجو اوسط جوړوي.

نه څلوېښتمه ماده

دولت مکلف دی چې په هېواد کې د بې سوادۍ د ختمولو لپاره ځانگړي مؤثر اقدامات وکړي.

پنځوسمه ماده

دولت د علمي، فرهنگي، ادبي او هنري فعالیتونو د پراختیا او ارتقا لپاره اغېزمن اقدامات کوي، په دې برخو کې لگیا افرادو او ټولنو ته د کار مناسب شرایط برابروي او د دوی حقوق تضمینوي.

یو پنځوسمه ماده

- کار، د کار د ډول انتخاب او د کار په بدل کې دومره معاوضه ترلاسه کول چې د کارگر حیاتي اړتیاوي تأمین کړي د هر افغان تبعه مسلم حق دی.
- د کارگر حقوق، د رسمي کار اوقات او موده، با معاشه رخصتي او نور اړوند چارې د کار په ځانگړي قانون کې توضیح کېږي.
- بېگار او په زور او له معاوضې پرته کار ته اړ کول ممنوع دي. د جگړې او عامه آفتونو په دوران کې نفیر عام او اجباري کار له دې مستثنی دي.
- د دولت د ټیټ پوړي مامور او موظف معاش به دومره وي چې د یوې متوسطې کورنۍ لپاره کافي وگڼل شي او د لوړ پوړي مامور او موظف معاش د دې مقدار له اوه برابره نشي زیاتېدی.
- هغه ماشومان چې بلوغ ته نه وي رسېدلي د کار لپاره نشي استخدامېدی.

دوه پنځوسمه ماده

- په اسلامي دولت کي ادارې د ولس په خدمت کي او چارواکي د ولس خدمتگاران دي، ټول اداري اجراءات به په دغه بنسټ ولاړ وي، هيڅوک په هيڅ اداري مقام کي له ولس سره د حاکم، واکدار او بادار په څېر چلند نشي کولی.
- د شوری اسلامي اصل به د هېواد په ټولو تشکيلاتو، ادارو، مؤسساتو او شرکتونو کي مراعات کېږي، په دې موخه به په هرې برخې کي داسې شوراګانې جوړېږي چي چاري ئې د اړوند مسئولينو او غړو تر منځ د مشورې او تفاهم له لاري پر مخ لاړي شي.
- ولس حق لري له دولتي ادارو او چارواکو شکایت وکړي او دولت مکلف دی هغه چارواکي عزل کړي چي په خپلو دندو کي اهمال کوي.
- د افغانستان هر تبعه کولی شي د دولتي ادارو له اجراءاتو ځان خبر کړي او د اړتیا وړ اطلاعات ترلاسه کړي، دا حق د نورو وګړو حقوقو او عامه امنیت ته له تاوان رسولوپرتې بل قید او شرط نه مني.
- د هېواد اتباع یوازي د اهلیت، کفایت، امانت او دیني فرایضو ته التزام له مخي په دندو ګمارل کېږي.
- دولتي ادارې د اړتیا له مخي او د دولت مالي توان ته په پام سره جوړېږي، که له یوې خوا دې ته توجه کېږي چي په هېواد کي د یوه مضبوط نظام غوښتنې تأمین شي له بلې خوا به دا په پام کي وي چي بې ځايه اداري تورم رامنځته نشي او دولتي امکانات د تولیدي چارو او د ولس اړتیاوو ته د ځواب ویلو په ځای په براخو بې ضرورته ادارو مصرف نشي .

دري پنځوسمه ماده

- له اداراتو زياتمن شوي وگړي محکمې ته د مراجعې او د زيان د جبران حق لري.
- دولتي ادارې هم له وگړو سره خپلي حقوقي منازعې يوازې د محکمې له لاري حل کولی شي.

څلور پنځوسمه ماده

د وگړو روغتيا او صحت ته پاملرنه، د کافي صحي پرسونل روزنه، د روغتونونو او کتنځيو جوړول، پالل او اکمالول او د دوا درمل د تسهيلاتو برابرول د دولت له مهمو دندو دي، دولت به دې برخې ته خاصه توجه کوي او مناسبه بودجه به ورته ټاکي، خو دا هڅې تر هغه په زړه پوري نتيجه نشي ورکولی او د ناروغيو د خورېدو مخه نشي نيولی چي د فقر د معالجې لپاره متوازنه هڅه ونشي. فقر د اخلاقي او اجتماعي مفاسدو ترڅنگ د ناروغتيا او رنځ د خورېدو ستر عامل دی. دولت په دې مکلف دی چي د دغو هڅو ترڅنگ د خلکو د اقتصادي ستونزو د حل او د ولس د ژوندانه دسطحي لوړولو لپاره اغېزمن گامونه واخلي.

- پداسي حال کي چي هر ډاکټر مکلف دی په رسمي اوقاتو کي په دولتي طبي مراکزو او ادارو کي کار وکړي، دولت کولی شي د ځانگړي قانون په محدوده کي د خصوصي طبي مرکزونو د جوړېدو اجازه ورکړي.

پنځه پنځوسمه ماده

دولت د سالمو بدني لوبو ودې ته پاملرنه کوي، ځوانان ورته هڅوي، لازم تسهيلات ورته برابروي او د دې مخنيوي کوي چي بدني لوبې په تجارتي مشغلو بدلي شي.

شپږ پنځوسمه ماده

د شهيدانو او مفقودينو له پاتې بې وزلو خپلوانو (کونډو او يتيمانو) او د آزادۍ د جنگ له ايثارگرانو (معلولينو) سره مرستي د دولت په وجايبو کي شاملې دي.

اوه پنځوسمه ماده

دولت د متقاعدينو حقوق تضمينوي او له بې وزلو زړو او بې متولي يتيمانو سره مرسته کوي.

اته پنځوسمه ماده

- په اسلامي نظام کي کورنۍ د ټولني اساسي بنسټ جوړوي، اسلام د ټولني سلامتيا د دې بنسټ په سلامتيا پوري تړلې گڼي او تخريب ئې د شيطان تر ټولو ستر هدف بولي، دولت په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چي د افغاني ټولني دا بنسټ مضبوط، مضمون او خوندي وي، خلگ د جنسي اړيکو قانوني کولو او د پاکيزه کورنيو جوړولو ته هڅوي او د غيرقانوني جنسي اړيکو په کلکه مخنيوی کوي.
- کورنۍ په شرعي نکاح سره جوړېږي، نکاح د نارينه او ښځي تر منځ د هغه قانوني تړون نوم دی چي: د دواړو په رضایت، د گډ دوامدار ژوند په موخه، مېرمني ته د هغې د خوښي مهر په منلو او د شاهدانو په وړاندي ترسره کېږي.
- نارينه د کورنۍ قيم او د اړتياوو متکفل دی، د کورنۍ چاري د دواړو په مشوره او رضایت ترسره کېږي.
- مهر د مېرمني مسلم حق او د دې د راتلونکې د تضمین لپاره ډاډمنه ذريعه ده. دا حق نه څوک ترې سلبولی شي او نه محدودولی.
- موقتہ نکاح، په زور او جبر تحمیل شوي نکاح او د شاهدانو له شته والي پرته

نکاح هیڅ اعتبار نلري.

- دا تړون د دواړو په موافقه، د مېړه په پرېکړې او د مېرمنې په غوښتنې سره د قانون مطابق فسخه کېدی شي.
- د مېرمنې د غوښتنې په حالت کې د نکاح د فسخې لپاره د مېړه موافقه یا د محکمې حکم ضروري بلل کېږي.
- که د مېړه د پرېکړې له مخې وي د مهر د استرداد حق نلري او که د مېرمنې د غوښتنې په وجه وي مهر مسترد کېږي، مگر دا چې مېړه په خوښه ترې تېر شي.
- د مړینې په صورت کې یو د بل په شتمنیو کې ثابتې برخه په مېراث وړي، د مېراث برخې د هر چا د اقتصادي مکلفیتونو له مخې ټاکل شوې.

نه پنځوسمه ماده

- له هېواد دفاع د ټولو افغانانو وجیبه ده.
- ښځې په جگړو کې له برخې اخستو معاف دي مگر د نفیر عام په حالت کې او هغه مهال چې پر هېواد تېری کېږي او د دشمن په شا قبول په جگړې کې د ټولو اتباعو د برخې اخیستو غوښتنه وکړي.
- د عسکري مکلفیت دوره د یو نیم کال لپاره ده.
- ټول نارینه افغانان له شل کلنۍ تر پنځه څلوېښت کلنۍ پورې د مکلفیت دا دوره تېروي.
- ښځې له دې مکلفیت معاف دي.
- متأهل عسکر په هرو څلورو میاشتو کې د دوو اونیو رخصتي حق لري.
- هیڅ عسکر، پولیس او مامور د شخصي خدمت لپاره نشي استخدامېدی.
- د اردو او پولیس له غړو او تجهیزاتو هرډول شخصي استفاده ممنوع ده.

- په زده کړو بوخت افغانان به د عالي تحصيلاتو په پای کې د يوه کال لپاره د عسکري مکلفيت دوره تېروي
- دې ته ترجيح ورکول کېږي چي هر افغان د عسکري مکلفيت دوره په خپل ولايت کې بشپړه کړي.
- د افغانستان اردو بايد په حقيقي معنی يو اسلامي اردو وي، د اردو په ليکو کې بايد داسي خلک تنظيم او استخدام شي چي اسلام ته متعهد او له خپل دين او هېواد نه د دفاع لپاره قربانۍ ته چمتو وي.
- دولت کولی شي د صحي په حالت کې د اردو له افرادي قوت او فني تجهيزاتو د هېواد د ودانولو په چارو کې کار واخلي.

شپېتمه ماده

د شرعي حدودو مراعات، د اساسي قانون متابعت او د عامه امن او نظم ساتنه د ټولو افغانانو وحيه ده، له حدودو او قوانينو بې خبري عذر نه گڼل کېږي.

درېم فصل

ولسمشر

يوشپېتمه ماده

- د افغانستان اسلامي دولت چي له مقننه، قضائيه او اجرائيه قواوو جوړ شوی، يو عمومي مشر لري چي ولسمشر نومېږي، ولسمشر د ملت د مستقيمي رأيي له لاري غوره کېږي، د ملت په وړاندي مسئول دی او په ټولو برخو کي خپلي دندي د قانون مطابق ترسره کوي.
- ولسمشر به د وزيرانو شوری غړي، د ولسمشر د مرستيال په شمول ولسي جرگي ته وړاندې کوي چي د اعتماد رایه ترلاسه کړي.
- د ولسمشرۍ دوره د ولسمشر د انتخاب له ورځي پيل او د پنځم کال په پای کي په هغي ورځي بشپړه کېږي چي راتلونکي منتخب ولسمشر وټاکل شي.
- نوی منخب ولسمشر به د مخکنۍ دورې له ختمېدو دوه مياشتي مخکي غوره کېږي.
- د وزيرانو مخکنۍ شوری (کابينه) تر هغه خپل کار ته دوام ورکولی شي چي نوی ولسمشر ئې ضروري گڼي او يا د وزيرانو نوې شوری له ولسي جرگې د اعتماد رایه ترلاسه کړي.

دوه شپېتمه ماده

- ولسمشر د آزادو، مستقيمو او سري انتخاباتو له لاري غوره کېږي، هغه څوک د دولت منځب رئيس گڼل کېږي چي ده او د ده حامي ډلي يا مجموعې ته د رأي ورکوونکو تر ۵۰% زياتو خلکو رايه ورکړې وي.
- که د انتخاباتو په لومړي پړاو کي هېچا تر ۵۰% کي زياتي رايي ترلاسه نکرې، يا به هغه ډلي چي له ۷% کمي رايي ئې ترلاسه کړې منحل او له نورو سره په يوځای کېدو مکلف کېږي او په دې توگه به کامياب کانديد غوره کېږي او يا به بيا انتخابات ترسره کېږي، په دوهم ځل انتخاباتو کي يوازي دوه سترې ډلي برخه اخيستی شي.
- دوهم ځل انتخابات به د نتايجو له اعلان وروسته د دوو اونیو په منځ کي ترسره کېږي.
- که د ولسمشرۍ لپاره د دوو اساسي کانديدانو نه څوک د رايي اچوني په دوران کي يا له انتخابېدو وروسته مري، د قانون له حکم سره سم به دوهم ځل انتخابات ترسره کېږي.

دري شپېتمه ماده

- د انتخاباتو د اجراء لپاره ځانگړې باصلاحيته اداره جوړېږي، تأسيس، ترکيب او صلاحيتونه ئې په اړوند قانون کي توضيح کېږي.
- ټول انتخابات به د همدې ادارې تر اشراف لاندې ترسره کېږي.

څلور شپېتمه ماده

هغه څوک د ولسمشر په توگه غوره کېدی شي چي لاندې مواصفات ولري:

● د افغانستان تبعه او مسلمان او د کاندېدېدو پر مهال ئې عمر له څلوېښتو کلونو اوښتی وي.

● د بل هېواد تابعیت ونلري.

● د محکمې له لوري په جنایت، فسق او کبیره گناه نه وي محکوم شوی.

● د دیني فرایضو ادا کولو ته التزام لري او په ماانزل الله حکم کولو ته متعهد وي.

دا شرایط د ولسمشر د مرستیال او د وزیرانو د شوری د غړو په اړه هم مراعات کېږي.

هیڅوک تر دوو دورو زیات ولسمشر کېدی نشي.

پنځه شپېتمه ماده

ولسمشر د دندې له پیل مخکې د تحلیف ټاکلي قانوني مراسم په ځای کوي او په دغو الفاظو لوړه کوي:

د الله تعالی په نامه لوړه کوم چي په خپل شخصي او اجتماعي ژوند کي به د اسلامي احکامو متابعت کوم، په ماانزل الله به حکم کوم، په ملي شتمنیو او د خلکو له لوري راکړي صلاحتونو کي به په پوره احتیاط او امانت سره تصرف کوم، د افغانستان د خپلواکۍ، ملي واکمنۍ او ځمکنۍ بشپړتیا ساتنه، د ولس د حقوقو او گټو حفاظت او د قانون رعایت او تطبیق به خپله اساسي دنده گڼم او هڅه به کوم چي د الله تعالی په مرسته او د ملت په ملاتړ د هېواد د پرمختگ او د خلگو د هوسایۍ په لار کي اغېزمن گامونه واخلم او پدې اړه خپل مسئولیتونه ادا کړم.

والله علی ما اقول وکیل

شپږشپېتمه ماده

ولسمشر لاندې صلاحتونه او وظائف لري:

- د اساسي قانون د تنفيذ د چارو مراقبت او ممارست
- د دولت د داخلي او خارجي سياست اساسي کړنې ټاکل او ولسي جرگې ته د غور او موافقې لپاره وړاندې کول.
- د دولت کلنۍ بودجه ټاکل او د منظوري لپاره ولسي جرگې ته سپارل
- د قانون مطابق او د ولسي جرگې په موافقه د قاضي القضاات او د سترې محکمې د غړو ټاکل.
- خپل مرستيال، د وزيرانو د شوری غړي او د لوی څارنوال ټاکل، ولسي جرگې ته د اعتماد د رأيي لپاره وړاندې کول او د دوی عزل او استعفا منل.
- د هېواد د مسلح ځواکونو اعلیٰ قیادت.
- د ولسي جرگې په موافقې د جگړې او متارکې اعلان
- د ولسي جرگې د غونډو پرانستل
- د ولسي جرگې په مشوره د اضطراري حالت د پيل او پای اعلان
- د قانون له حکمونو سره سم د قاضیانو، د وسله والو ځواکونو، پولیسو، ملي امنیت او د دولت د نورو ادارو د لوړ پوړو افسرانو او مامورینو توظیف، عزل، تقاعد او استعفی منل.
- په بهرنیو هېوادو کې د افغانستان د سیاسي هیئتونو رئیسان او په بین المللي ټولنو کې د افغانستان دایمي استازي ټاکل او د نورو هېوادو د سیاسي هیئتونو د رؤساوو باورلیک منل.
- د ملي وحدت استحکام او د هېواد د خپلواکۍ، استقلال او اسلامي هویت ساتنه

او تمثيل.

- د شريعت مطابق او له مقرراتو سره سم د تعزيري سزاگانو تخفيف يا لغوه .
- د قوانينو او مقرراتو توشيح او د هېواد له قوانينو سره سم د بين المللي معاهدو امضاء.

• ولسمشر کولی شي د خپلو صلاحيتونو ځيني برخي خپل مرستيال يا نورو قانوني مراجعو ته انتقال کړي

- د قانون له غوښتنو سره سم د افتخاري نښانونو او لقبونو اعطاء
- د ولسي جرگې په موافقه د مرکزي بانک رئيس ټاکل.
- په ټولو اداري او اجرائي چارو کې د شريعت او قانون په نسبت التزام
- د ولسمشر او ولسي جرگې تر منځ اختلافي قضايا قانون ساتې شوری ته محول کېږي.

• ولسمشر کولی شي د ستري شوری د دوه ثلثه غړو په موافقې ولسي جرگه منحل کړي.

• ستره شوری په دوه ثلثه رایو سره کولی شي ولسمشر عزل کړي، دا شوری د ولسمشر په غوښتنه، د یو ثلث غړو په غوښتنه او د ولسي جرگې د دوه ثلثه غړو په غوښتنه داثربدی شي.

• ولسمشر د ستري شوری په موافقه کولی شي د مهمو ملي قضایاوو په اړه د ټولپوښتنې پرېکړه وکړي؛ مشروط په دې چې له اساسي قانون سره تعارض ونلري او په هغه کې د تعدیل غوښتنه ونکړي.

• ولسمشر نشي کولی چې د قانون او عدالت خلاف د دولتي ملکیتونو د پلورلو او بېخېلو پرېکړه وکړي، هر افغان حق لري داسي پرېکړي ستري محکمې ته راجع

کړي.

- د پاتې هغو صلاحیتونو ممارست چې قانون په گوته کړي.
- د ولسمشر د وفات، استعفی او په صعب العلاجه ناروغۍ د اخته کېدو په صورت کې به د ده مرستیال د ده ځای ناستی وي چې د نوي ولسمشر تر ټاکنې به د چارو نیابت کوي، خو د ولسمشر د عزل په صورت کې به د ولسي جرگې رئیس موقت ځای ناستی ټاکل کېږي. د صعب العلاجه ناروغۍ تثبیت د سترې محکمې لخوا د ټاکل شوي صحي هیئت له لوري ترسره کېږي.

موقت ولسمشر لاندې اجراءات نشي کولی:

۱. د وزیرانو، وسله والو ځواکونو د قومندانانو، د سترې محکمې د غړو، د لوی څارنوال، د پولیسو او ملي امنیت د لوړپوړو افسرانو عزل
۲. ټول پوښتنه

اوه شپېتمه ماده

د ولسمشر او د هغه د مرستیال د یوځایي مړینې په صورت کې د ولسي جرگې رئیس، د سترې محکمې رئیس او لوی څارنوال په ترتیب سره د موقت ولسمشر په توګه غوره کېږي.

اته شپېتمه ماده

د ولسمشر معاش او مصارف د قانون له مخې ټاکل کېږي.

نه شپېتمه ماده

ولسمشر د نورو دولتي مامورینو په څېر د تقاعد په دوران کې د خپل قانوني معاش معینه برخه ترلاسه کوي، په استثنی د هغه حالت چې عزل شي.

خلورم فصل

حکومت

اویایمه ماده

- حکومت د هېواد اجرائیه قوه ده چي د وزیرانو عالي هیئت ئې تمثیلوي، ولسمشر د دې هیئت رئیس دی، د دې هیئت د غړو شمېر له اوه لسو زیاتېږي.
- وزیران د ولسمشر لخوا ولسي جرگې ته د تأیید لپاره معرفي کېږي او هغه مهال د وزیر په توگه خپله دنده پیل کوي چي د اعتماد رایه ترلاسه کړي.
- د وزیرانو دندې او صلاحیتونه د قانون له مخي ټاکل کېږي.

یو اویایمه ماده

هغه څوک د وزیر په توگه ټاکل کېدی شي چي:

۱. د افغانستان تبعه، متأهل او عمر ئې تر پنځه دېرشو لږ نه وي.
۲. تحصیل، کاري تجربه او ښک شهرت ولري.
۳. د محکمې لخوا په خیانت، فسق او بشري جرم نه وي محکوم شوی

دوه اویایمه ماده

د وزیرانو ټاکنه په ولسي جرگې کي د دوی په عضویت او عدم عضویت پوري مشروط نده، خو که د ولسي جرگې کوم غړی د وزیر په توگه غوره کېږي، په ولسي

جرگې کي خپل عضویت له لاسه ورکوي، د ده په ځای به بل څوک د قانون له حکم سره سم د جرگې غړی ټاکل کېږي.

دري اویایمه ماده

وزیران د خپلو وظایفو له پیل مخکې د ولسمشر په وړاندې په دغو الفاظو لوړه کوي:

د الله تعالی په نامه لوړه کوم چي په خپل شخصي او اجتماعي ژوند کي به د اسلامي احکامو متابعت کوم، په ملي شتمنیو او د قانون له مخي راکړ شوو صلاحتونو کي به په پوره احتیاط او امانت سره تصرف کوم، د ولس د حقوقو او ګټو حفاظت او د قانون رعایت او تطبیق به خپله اساسي دنده ګیم او هڅه به کوم چي د الله تعالی په مرسته د هېواد د پرمختګ او د خلګو د هوسایۍ په لار کي اغېزمن ګامونه واخلم او پدې اړه خپل مسئولیتونه ادا کړم. والله علی ما اقول وکیل

څلور اویایمه ماده

د حکومت وظایف او صلاحیتونه په دې توګه دي:

۱. د قانون، مقرراتو او د محکمو د قطعي پرېکړو عملي کول
۲. د هېواد له خپلواکۍ، ملي حاکمیت، ځمکنۍ بشپړتیا او اسلامي هویت نه دفاع او په نړیواله ټولنه کي د افغانستان د حیثیت او عزت ساتنه.
۳. د هېواد کلنۍ بودجه ترتیبول، د مالي چارو اداره، د هېواد د اقتصادي انکشاف لپاره مناسب تصامیم نیول، له ټولو مالي زېرمو پدې اړه سمه استفاده کول او ډاډمن او با اعتباره مالي نظام رامنځته کول.
۴. د عامه نظم او امن تأمینول

۵. د اداري فساد، اختلاس، رشوت او په ملي شتمنيو کې د خیانت مخنیوی
۶. د ژوند په ټولو برخو کې د هېواد د سالم او رغنده انکشاف لپاره مناسبې طرحې جوړول او تطبیقول
۷. ولسي جرگې ته د هر تېرکال د اجراءاتو او د راتلونکي کال د مهمو منصوبو په اړه مفصل معلومات ورکول.
۸. د اساسي قانون په رڼا کې د هېواد د کورني او بهرني سیاست د اساسي کړنېو تثبیت او د خپلو وظایفو او مسئولیتونو د سرته رسولو او ټاکلو اهدافو ته د رسېدو لپاره د قانون په محدوده کې ضروري مقررات او لوائح وضعه کول.

پنځه اويايمه ماده

وزیران د خپلو ټاکلو دندو او اجراءاتو په اړه د ولسمشر او ولسي جرگې په وړاندې مسئولیت لري.

شپږ اويايمه ماده

وزیران د نورو خلکو په څېر د جرم او خیانت په صورت کې په شته محکمو کې د قانون مطابق محاکمه او مجازات کېږي.

اوه اويايمه ماده

حکومت کولی شي په عاجلو حالاتو او د ولسي جرگې د تعطیل پر مهال په هغو مواردو کې تقنیني مقررات منظور کړي چې په اړه یې واضح قانون او لایحه نشته، دا مقررات به د ولسي جرگې په لومړۍ غونډې کې د بحث لپاره وړاندې کېږي، د جرگې د عدم موافقې په صورت کې خپل اعتبار له لاسه ورکوي.

اته اویایمه ماده

- وزیران او د دولت نور چارواکي له یوه زیات رسمي اداري مأموریت نشي درلودی. په روزنیزو او تحقیقاتي مؤسساتو کي د غړو په توګه کار کول له دې حکم مستثنی دی .
- وزیران او د دولت نور لوړ پوړي مامورین نشي کولی د خپل مأموریت په دوران کي په شخصي تجارتي او اقتصادي دندو بوخت شي، له دولت یا خصوصي شرکتونو سره د پېر پلور معامله وکړي، هدیه او تحفه ترلاسه کړي.

پنځم فصل

ولسي جرګه

نه اویایمه ماده

- د افغانستان اسلامي دولت شورایي نظام لري، په دې نظام کي دولت له ولس سره په مشوره مکلف دی، ولسي جرګه د افغان ولس استازې، د ملت د ارادې او غوښتنو ممثله او تر ټولو لوړه او باصلاحیته یوازینی تقنیني مرجع ده.
- د دې جرګې هر غړی د ټول ملت استازی دی نه د یوه قوم، سیمې او ډلې استازی، نه په دې جرګې کي انتصابي غړی شته او نه ئې په څنګ کي بله تقنیني مرجع.

اتيایمه ماده

- ولسي جرگه ۲۱۱ منتخب غړي لري چي د ولس له لوري د پنځو کلونو لپاره د آزادو انتخاباتو له لاري غوره کېږي.
- د هر غړي د انتخاب لپاره د رایو د شمېر نصاب د ټولو ورکړ شویو رایو دوه سوه یولسمه برخه ده.
- د انتخاباتو طریقه داسي غوره کېږي چي په صندوقونو کي اچول شوې هیڅ قانوني رایه بې اغېز پاتې نشي، په ولسي جرگې کي استازی ولري او د انگرېزي انتخاباتو په څېر نه وي چي قمار ته ورته دي او ناکامو کاندیدانو ته د رایي ورکولو په وجه ډېر خلک په شوری کي د استازي له درلودو محروم شي.
- د ولسې جرگې د هرې دورې له پای دوه میاشتي مخکي نوي انتخابات ترسره کېږي.

یو اتيایمه ماده

- د ولسي جرگې او ولسمشر لپاره انتخابات هممهاله او یو ځای ترسره کېږي.
- ټول هېواد د یوې انتخاباتي حوزې په توگه منل کېږي.
- هر مستحق افغان په هرځای کي رایه ورکولی شي، هیڅوک د رایي اچوني لپاره خاصي انتخاباتي حوزې ته په تلو نه مکلف کېږي.
- رایه یوه شخص ته نه بلکي یوې داسي انتخاباتي مجموعې ته ورکول کېږي چي د ولسمشرۍ او ولسي جرگې لپاره ئې خپل غړي کاندید کړي او خپله تگلاره ئې ولس ته اعلان کړي.
- د لاس ته راوړو آراوو په تناسب به د هري ډلي د بریاليو غړو شمېر ټاکل کېږي

- او په اعلان شوي فهرست کې به د دوی د نومونو د ترتیب له مخې غوره کېږي.
- کومي ډلي چې په سلو کې تر پنځوس زياتي رأيي ترلاسه کړي؛ د ولسمشرۍ لپاره د دې ډلي کانديد به بريالی منتخب مشر اعلانېږي او د همدې ډلي له اعلان شوي فهرست نه به د ولسي جرگې لپاره تر ۵۰٪ زيات غړي غوره کېږي.
 - دا پرېکړه به د انتخاباتو مستقله اداره کوي چې مجموعي کارول شوو آراوو او د ولسي جرگې د غړو شمېر ته په پام سره د هر کانديد د برياليتوب لپاره څو رأيي ضروري گڼل کېږي.

دوه اتيايمه ماده

د ولسي جرگې لپاره د نومول شوو مواصفات دا دي:

۱. افغان وي يا لږ ترلږه تر انتخاباتو لس کاله د مخه ئې د افغانستان تابعيت ترلاسه کړی وي.
۲. د باصلاحيته محکمې له لوري په فساد، فسق او خيانت نه وي محکوم شوی
۳. عمر ئې تر پنځه وېشتو کلونو کم نه وي.

درې اتيايمه ماده

د ولسي جرگې هر غړی له هغه وروسته د منتخب غړي په توگه په غونډو کې د برخې اخستو حق ترلاسه کوي چې په دغو الفاظو لوړه وکړي: د الله تعالی په نامه لوړه کوم چې اسلامي شريعت ته التزام، د هېواد اساسي قانون ته درناوی، د ولس له حقوقو دفاع، د ملت له لوري راسپارل شوې دنده په امانت او تقوی ترسره کول، په خپلو ويناوو، ليکنو او اظهاراتو کې د يوه امين وکیل په توگه عمل کول او د هېواد او ولس گټې په پام کې نيول خپلي شرعي دندې گڼم او په ټول صداقت او

اخلاص سره ئې د ادا کولو هڅه کوم. واللہ علی ما اقول وکیل.

- ولسي جرگه د کار په پیل کې د یوې بشپړې دورې لپاره خپل رئیس، د هغه لومړی او دوهم نائب، منشي او نائب ئې د رایو په اکثریت غوره کوي.
- د دې اداري هیئت وظایف او صلاحیتونه د جرگې د داخلي وظایفو په لایحې کې توضیح کېږي.

خلور اتیامه ماده

- ولسي جرگه کولی شي د داخلي وظایفو له لایحې سره سم د پوښتنې، څېړنې، نظارت او د پرېکړو د مسودو جوړولو لپاره ثابت او موقت هیئتونه وټاکي.
- د جرگې یو ثلث غړي کولی شي د حکومت د اجراءاتو د څېړنې او مطالعې لپاره د فوق العاده هیئت ټاکلو غوښتنه وکړي.
- د دې هیئتونو د جوړښت څرنگوالی، وظایف او صلاحیتونه د داخلي لایحې په ترڅ کې توضیح کېږي

پنځه اتیامه ماده

د ولسي جرگې صاحبیتونه دا دي:

- ۱- د قوانینو، مقرراتو او لواړو تصویب، تعدیل او لغو.
- ۲- د دولت د بودجې او تگلاري تصویب
- ۳- د اداري واحدونو تصویب، تعدیل او لغو
- ۴- د بین المللي میثاقونو او له نورو هېوادو سره د معاهدو توثیق او فسخه کول
- ۵- د وزیرانو شوری ته د اعتماد رایه او له وزیرانو سلب اعتماد
- ۶- په دې اساسي قانون کې نور مندرج صلاحیتونه..

شپږ اتيایمه ماده

- ولسي جرگه د هېواد د ټولو چارو په اړه د څېړني او تحقیق حق لري.
- ولسي جرگه کولی شي د غړو د لسمې برخې په وړاندیز هر وزیر استیضاح ته حاضر کړي. که د وزیر وضاحت ناقص ومومي کولی شي هغه سلب اعتماد کړي.
- د سلب اعتماد لپاره د اکثریت رایه اعتبار لري.

اوه اتيایمه ماده

د ولسي جرگې اړوند هیئتونه کولی شي له وزیرانو د دوی د اجراءاتو په اړه مخامخ یا تحریري پوښتنې وکړي. وزیران دې پوښتنو ته په ځواب ویلو مکلف دي.

اته اتيایمه ماده

- د ولسي جرگې له لوري تصویب شوي قوانین له هغه وروسته د نافذالاجراء قوانینو بڼه غوره کوي چي ولسمشر ئې توشیح کړي.
- که ولسمشر له مصوبې سره توافق ونلري د دوو اونیو په منځ کي به ئې له خپلو دلایلو سره ولسي جرگې ته راجع کوي، د دې مودې په تېرېدو یا د ولسي جرگې له لوري یو ځل بیا تر مخکي په زیاتو رایو تصویبېدو سره توشیح شوې او نافذالاجراء گڼل کېږي.

نه اتيایمه ماده

- د ولسي جرگې غړي، حکومت او ستره محکمه کولی شي د قانون په اړه خپلي طرحي او وړاندیزونه ولسي جرگې ته وړاندي کړي. د جرگې د لسو غړو لخوا وړاندي شوې طرحه په هغه صورت کي تر فوري بحث لاندي نیول کېږي چي د

جرگې پنځمه برخه ئې ملاتړ وکړي.

- د بودجې او مالي چارو اړوند قانوني طرحي او وړاندیزونه به یوازې د حکومت له لوري وي. خو دولت مکلف دئ چې د وړاندي شوې بودجې په ضمن کې د عوایدو قانوني او شرعي مدارک په گوته کړي.
- دولت نشي کولی د پیسو (بانک نوټونو) د اضافي چاپ او یا په سود د پور اخستو له لاري د بودجې کسر جبره کړي.
- داخلي او خارجي قرضه یا بلاعوضه مرسته ترلاسه کول باید د ولسي جرگې په موافقې ترسره شي.
- ولسي جرگه کولی شي له بلاسود پور سره په دې شرط توافق وکړي چې د پور ورکوونکي د موخي په اړه ډاډه شي او د بېرته تادیبي معقول مدارک ئې وښودل شي.

نوي مه ماده

ولسي جرگه د غور او بحث لپاره د حکومت لخوا وړاندي شوو عاجلو طرحو ته د لومړیتوب حق ورکوي، دا پداسې حال کې چې د حکومت هره وړاندي شوې طرحه به د یوې میاشتي په منځ کې خپري او وروسته پرېکړه به صادروي.

یو نوي مه ماده

- د جرگې غړی د خپلي قانوني دندې د اجراء په دوران کې د خپلي رایې په وجه تر عدلي تعقیب لاندې نه راځي.
- له قانون د تخلف او د جرم د ارتکاب په صورت کې جرگې ته له اطلاع وروسته له عدلي تعقیب سره مخامخېدی شي.

- د مشهود جرم په صورت کي اړوند اداره کولی شي هغه د قانون له غوښتنو سره سم ونيسي او جرگې ته اطلاع ورکړي.
- د جرگې د تعطیل په دوران کي دا اطلاع د جرگې اداري هیئت ته ورکول کېږي او موضوع د جرگې راتلونکې لومړنۍ غونډې ته وړاندې کېږي.

دوه نوي یمه ماده

وزیران د ولسي جرگې په غونډو کي برخه اخستی شي او جرگه کولی شي هغوی خپلي غونډې ته راوبلي.

دري نوي یمه ماده

- حکومت د روان کال په وروستۍ څلورمې کي د نوي مالي کال بودجه د تېر کال له اجمالي حسابونو سره یوځای ولسي جرگې ته وړاندې کوي او بشپړ حساب د راتلونکي کال په لومړۍ څلورمې کي وړاندې کوي.
- که د نوي مالي کال بودجه د کال له پیله مخکې تصویب نشي د بودجې تر تصویب پوري د مخکنۍ بودجې له مخي اجراءات کېږي.
- ولسي جرگه به بودجه د یوې میاشتي دننه تصویبوي او له بانک د پور اخستلو او اداراتو ته د پور ورکولو وړاندیز په پنځلو ورځو کي، که ولسي جرگه په دې مودې کي دا کار ونکړي وړاندیزونه تصویب شوی گڼل کېږي.

څلور نوي یمه ماده

- د ولسي جرگې غونډې علني دي، مگر دا چي د جرگې لسمه برخه ئې د سري والي غوښتنه او د جرگې اکثریت ورسره موافقه وکړي
- هر څوک د ولسي جرگې ودانۍ ته د داخلېدو په مقرراتو ملزم او مکلف دی

پنځه نوي یمه ماده

د ولسي جرگې د غونډو نصاب د ټولو غړو دوه ثلثه او د پرېکړو نصاب ئې د حاضر و غړو اکثریت دی، په استثنی د هغو مواردو کي چي په اساسي قانون کي بل ډول ښودل شوي

شپږ نوي یمه ماده

- ولسي جرگه په کال کي دوه عادي غونډي لري، د عادي غونډو د کار مجموعي موده نه میاشتي ده، د اړتیا په صورت کي جرگه په خپله یا د ولسمشر په غوښتنه کولی شي د کار موده تمدید کړي.
- د ولسي جرگې فوق العاده غونډي په لاندې صورتونو کي د اړېدی شي:
- کله چي ولسمشر ئې ضرورت تشخیص کړي
- د ولسي جرگې یو ثلث غړي ئې مطالبه وکړي

اوه نوي یمه ماده

د ولسي جرگې د غړي د مړیني، استعفی، عزل او صعب العلاجه بیماری په صورت کي د پاتې مودې لپاره نوی استازی د قانون له حکم سره سم انتخابېږي.

اته نوي یمه ماده

د ولسي جرگې غړی د غونډو په یوې دورې کي د پنځلسو پرله پسې ورځو غیرقانوني غیرحاضری په صورت کي د همدې دورې له مالي حقوقو او امتیازاتو محرومېږي او که دا غیرحاضري یوې میاشتي ته ورسېږي نو په ولسي جرگې کي د ده عضویت ختمېږي.

نه نوي یمه ماده

- ولسي جرگه نشي کولی داسي قوانین وضع او تصویب کړي چي د هېواد له رسمي مذهب او اساسي قانون سره مغایرت ولري.
- ولسي جرگه نشي کولی د انتخاباتو په قانون کي داسي تبدیلی راوړي چي د اساسي قانون له غوښتنو سره مغایرت لري او د تقنینیه دورې په وروستي کال کي دا قانون تر بحث لاندې نشي نیولی.

شپږم فصل

ستره شوری

سلمه ماده

ستره شوری د افغان ولس د ارادې تر ټولو ستر مظهر دی چي غړي ئې دا دي:

۱. د ولسي جرگې غړي
 ۲. د ولسوالیو او ولایاتو د جرگو رئیسان
 ۳. ولسمشر او د سترې محکمې رئیس
 ۴. د قانون ساتې شوری غړي
- وزیران کولی شي د سترې شوری په غونډو کي شرکت وکړي پرته له دې چي د رأیی ورکولو حق ولري.

یوسل یومه ماده

ستره شوری لاندی صلاحیتونه لري:

۱. د اساسي قانون تصویب او تعدیل

۲. د جگړې پرېکړه

۳. په سترو ملي مسایلو پوري اړوند هغه قضایا څېړل او وروستی تصمیم نیول
چي د هېواد په خپلواکۍ، ځمکنۍ بشپړتیا او ملي حاکمیت پوري تړلې دي.

۴. د ولسمشر د محاکمې او عزل پرېکړه

یوسل دوهمه ماده

ستره شوری په خپلي لومړۍ غونډې کې خپل رئیس، د هغه نائب او منشي او نائب
ئې د رایو په اکثریت سره غوره کوي.

یوسل درېیمه ماده

● ستره شوری به هر کال کې یو ځل رسمي غونډه لري. دا غونډه به د ستري
شوری د تاسیس له ورځې سره متصادف وي.

● د ستري شوری د غونډو نصاب د مجموعي شمېر دوه ثلثه دي او د پرېکړو
لپاره ئې نصاب د حاضر و غړو اکثریت دي. په استثنی د هغو مواردو کې چي قانون
د دوه ثلثه موافقه ضروري ګڼي.

یوسل څلورمه ماده

د ستري شوری غونډې علني دي، مګر دا چي د شوری څلورمه برخه د غونډې د
سري والي غوښتنه وکړي او شوری د دوی غوښتنه ومنې.

یوسل پنځمه ماده

د دې شوری غړي د ولسي جرگې د غړو په څېر د خپلي رایې د څرگندولو په اړه قانوني مسئولیت لري

اوم فصل

قضاء

یوسل شپږمه ماده

قضائیه قوه د اسلامي دولت مستقل رکن دی چې وظیفه یې د شریعت تنفیذ، د عدالت تأمین، د فرد او اجتماع له حقوقو نه دفاع، د قوانینو پر اجراء نظارت، د جرمونو کشف او د مجرمینو تعقیب او مجازات، د جرمونو مخنیوی او د مجرمینو اصلاح او تربیت ده.

- قضائیه قوه د ابتدائیه او استئناف له محکمو او سترې محکمې جوړه شوې.
- ستره محکمه د قضائیه قوې په سر کې تر ټولو مقتدره اداره ده.
- د قضائیه قوې تشکیلات، داخلي مقررات او صلاحیتونه په ځانګړي قانون کې توضیح کېږي.

یوسل اومه ماده

ستره محکمه یولس غړي لري چې د قضائیه قوې د عالي شوری لخوا له غوره کېدو وروسته د ولسمشر په وړاندیز او د ولسي جرگې په موافقې د اوو کلونو لپاره ټاکل

کېږي.

یوسل اتمه ماده

د ستري محکمې د غړو مواصفات دا دي:

۱. عمر ئې تر خلوېښتو کلو لږ نه وي
۲. ښه سیرت او ښک شهرت ولري
۳. په قرآن او حدیث پوه وي، کافي فقهې پوهه ولري او د هېواد په قضائي نظام کي تخصص او د پام وړ تجربه ولري.
۴. په فساد او خیانت نه وي محکوم شوی
۵. له توظیف وروسته د کوم سیاسي گوند عضویت ونلري.
۶. د لوړي قضائي شوری د ډېری غړو تأیید ئې ترلاسه کړی وي

یوسل نهمه ماده

د ستري محکمې غړي د خپلي وظیفې له پیل مخکې د ولسمشر په وړاندي په لاندې الفاظو لوړه کوي:

د الله تعالی په نامه لوړه کوم چي د اسلامي شریعت له حکمونو او د اساسي قانون له غوښتنو سره سم به حق او عدالت تأمینوم، په هرې قضیې کي به د شریعت او قانون په رڼا کي قضاوت کوم، نه به د شریعت خلاف رایه وړاندي کوم او نه به د قانون خلاف پرېکړه کوم، د قضاء سپېڅلې وظیفه به په بشپړ امانت، صداقت او بې طرفۍ سرته رسوم. والله علی ما اقول وکیل.

یوسل لسمه ماده

- قضائیه قوه د ټولو هغو قضایاوو او دعوو د خپرلو صلاحیت لري چي د حقیقي

يا حکمي ذواتو له لوري په قانوني توگه محکمې ته وړاندي کېږي. د دولت اړوند دعاوي، که د مدعي په توگه وي يا مدعي عليه په توگه، قضائيه قوې ته راجع کېږي.

- قضائيه قوه د هري هغي فيصلي، مقررې او لايحې د ابطال حق لري چي د شريعت مخالف وي او يا د وگړو او اجتماع مسلم حقوق تر پښو لاندې کړي.
- هر فرد او ډله کولی شي د داسي فيصلو او پرېکړو د ابطال لپاره محاکمو ته مراجعه وکړي.

يوسل يولسمه ماده

هيڅ قانون، په هيڅ حال کي نشي کولی د قضايوو د خپرلو په اړه د قضائيه قوې د واک ساحه محدود کړي او بلي مرجع ته ئې محول کړي، د قضائيه قوې له محدودې بهر د خصوصي او نظامي محکمو تشکيل د قانون خلاف عمل گڼل کېږي.

يوسل دولسمه ماده

- ستره محکمه د حکومت، محکمو او افرادو په غوښتنه کولی شي له اساسي قانون سره د ټولو لوايحو، مقرراتو، تقنيني احکامو، بين المللي معاهدو او ميثاقونو مطابقت وڅېړي او په اړه ئې پرېکړه صادر کړي.
- ستره محکمه له اساسي قانون پرته د ټولو نورو قوانينو د تفسير صلاحيت لري.

يوسل ديار لسمه ماده

د قضائيه قوې د مامورينو په اړه د دولت د نورو مامورينو اړوند قوانين نافذ دي خو د دوی تقرر، انفکاک، ترفيع، تقاعد، مجازات او مکافات د سترې محکمې له لوري د قانون مطابق ترسره کېږي.

یوسل خوار لسمه ماده

د ولسي جرگې درېیمه برخه غړي کولی شي د ستري محکمې د رئیس یا غړي د محاکمې یا عزل غوښتنه وکړي او د ولسي جرگې دوه ثلثه غړي د هغه د عزل او محاکمې پریکړه کولی شي، محاکمه به ئې د قانون مطابق او د ستري محکمې لخوا د ټاکلي محکمې له لوري ترسره کېږي.

یوسل پنځلسمه ماده

- د افغانستان په محکمو کې ټولي محاکمې په علني توګه ترسره کېږي او هر څوک له قانون سره سم په هغوی کې د ګډون حق لري. استثنائي حالات په قانون کې توضیح کېږي، خو د حکم اعلان به په هر صورت کې علني وي.
- محکمه مکلفه ده د صادر شوي حکم ټول اسباب او دلایل په خپلي پرېکړې کې څرګند کړي.

یوسل شپاړسمه ماده

- د محکمو ټولي پرېکړې واجب التعمیل دي.
- قاتل او ضارب له مضروب او د مقتول له ورته وو پرته هیڅوک نشي بڅښلی.
- حدود نشي معاف کېدی
- په هغو مواردو کې چې د کوم انسان حق تلف شوی، له متضرر شوي کس نه پرته بل څوک د مجرم سزا نشي بڅښلی.
- په نورو مواردو کې د قتل د پرېکړې له تنفیذ سره د ولسمشر توافق ضروري دی

یوسل اولسمه ماده

- د افغانستان د اسلامي دولت ټول محاکم؛ په ټولو هغو قضایاوو کې چې ورته راجع کېږي، د شریعت احکام پلي کوي او په حقوقي او جزائي برخو کې د حنفي فقهې مطابق پربکړي کوي.
- محکمه کولی شي په شخصي منازعاتو کې او هغه مهال چې د قضیې اړوند لوري د نورو مذاهبو پلویان وي، د دوی په اتفاقي غوښتنه، د نورو اسلامي مذاهبو پر بنسټ د منازعې د حل و فصل پربکړه وکړي.

یوسل اتلسمه ماده

- قاضیان د ستري محکمې په وړاندیز او د ولسمشر په منظوري ټاکل کېږي.
- د قاضیانو د تقرر، تبدیلی، ترفیع، مؤاخذه او تقاعد پربکړه د ستري محکمې صلاحیت دی.
- که قاضي په جنایت متهم شي، قضیه د ستري محکمې له لوري خپل کېږي، د جرم د اثبات په صورت کې ولسمشر ته د هغه د عزل وړاندیز کوي او له عزل کېدو وروسته د قانون له حکم سره سم مجازات کېږي.

یوسل نولسمه ماده

- د جرمونو کشف د پولیس لخوا او تحقیق او په محکمې کې د دعوا اقامه د څارنوالۍ له لوري د قانون له احکامو سره سم تر سره کېږي.
- څارنوالی د اجرائیه قوې برخه او په خپلو اجراءاتو کې خپلواکه ده، تشکیل، صلاحیت او د اجراءاتو څرنگوالی ئې د قانون له لاري تنظیمېږي.
- د وسله والو ځواکونو، پولیسو او ملي امنیت کارکوونکو د وظیفوي جرمونو

کشف د ځانگړي قانون مطابق او تحقیق ئې د څارنوالۍ لخوا ترسره کېږي، ستره محکمه او څارنوالي کولی شي د دوی لپاره ځانگړې اداره او محکمه جوړه کړي.

یوسل شلمه ماده

د دعوی لوري په خپلي مورنۍ ژبي د قضیې پر موادو او اسنادو د پوهېدو او خبرو کولو حق لري

اتم فصل

قانون ساتي شوری

یوسل یووېشتمه ماده

قانون ساتي شوری د اساسي قانون د تفسیر او لدې قانون سره د هېواد د نورو مهمو قوانینو د مطابقت خپرلو تر ټولو لوړه مرجع ده.

یوسل دوه وېشتمه ماده

قانون ساتي شوری په لاندې توگه له یو دېرش غړو جوړه شوې:

۱. د ولسي جرگې رئیس
۲. د سترې محکمې رئیس
۳. لوی څارنوال
۴. د هغو احزابو مشران چي په ولسي جرگې کې لږ ترلږه شل غړي لري.

۵. کوم احزاب چې په ولسي جرگې کې تر شلو زیات غړي لري د هرو شلو غړو په مقابل کې یو داسې کس قانون ساتې شوری ته معرفي کوي چې په شرعي علومو کې کافي پوهه ولري او په قانوني او حقوقي چارو کې د بصیرت خاوند وي.

۶. باقي غړي ئې د ستري شوری د غړو له لوري له هغو شخصیتونو غوره کېږي چې پورتنې مواصفات لري.

د ستري شوری غړي کولی شي د دې شوری له غونډې پرته هم د قانون ساتې شوری د غړو په اړه خپله رایه اظهار کړي.

یوسل درویشتمه ماده

- قانون ساتې شوری خپل رئیس، نائب رئیس او منشي، محدود اداري هیئت او د قوانینو د څېړلو ثابت متخصص هیئت د رایو په اکثریت سره غوره کوي.
- د دې شوری غړي د پنځو کلو لپاره غوره کېږي.

نهم فصل

اداره

يوسل څلورويشتمه ماده

- د افغانستان د اسلامي دولت اداري نظام دوه؛ مرکزي او محلي برخي لري، مرکزي اداره په وزارتونو او محلي اداره په ولاياتو مشتمله ده، دې ته ترجيح ورکړی شوې چې په محدود اداري نظام اکتفاء وشي او د هيواد مالي امکانات په عمري برخو کې او د هېوادوالو د اقتصادي حالت په ښه کولو ولگېږي.
- د وزيرانو د شوری د غړو شمېر د ولسمشر او د ولسمشر د مرستيال په شمول له اولسو تنو او د ولاياتو شمېر له دېرشو نشي زياتېدی.
- هيڅ وزارت له نهو زيات رياستونه نشي درلودی
- هغه سيمه د يوه ولايت په توگه منل کېږي چې نفوس يې تر اوو لکو لږ نه وي او لږ تر لږه نه ولسوالۍ ولري
- په هيڅ ولايت کې تر څوارلسو زياتي ولسوالۍ نشي جوړېدی.
- هغي سيمي ته د ولسوالۍ نوم ورکول کېږي چې نفوس يې تر اويا زره لږ نه وي
- د ولاياتو او اړوند لاندي ادارو شمېر، ساحه او تشکيلات يې د نفوسو د شمېر او جغرافيايي حالت له مخي ټاکل کېږي.
- د وزارتونو تشکيلات تر رياستونو پوري او د ولاياتو تشکيلات تر ولسواليو پوري د ولسمشر په وړانديز او د ولسي جرگې په موافقې جوړېږي.
- د دغو ادارو د مسئولينو وظيف او صلاحيتونه د ولسمشر په وړانديز او د

ولسي جرگې په تأييد ټاکل کېږي.

يوسل پنځه ويشتمه ماده

- هر ولايت خپله منتخبه ولايتي جرگه لري چې د ولايت د نفوسو د شمېر په تناسب به ئې د غړو شمېر لږترلږه د ولسواليو د شمېر په اندازه او زيات نه زيات د دې شمېر دوه برابره وي.
- هر سياسي گوند او انتخاباتي مجموعه به په اړوند ولايت کي د خپلو لاس ته راوړو رايو په تناسب خپل استازي دې جرگې ته معرفي کوي.
- ولايتي جرگه له خپلو غړو يو تن؛ د رايو په اکثريت د رئيس په توگه غوره کوي.
- د دې جرگې غړي د پنځو کلو لپاره غوره کېږي.

يوسل شپږ ويشتمه ماده

د ولايتي جرگې دندې دا دي:

۱. د ولايت په چارو کي والي ته او د ولايتي چارواکو په اړه ولسمشر او مرکزي ادارو ته مشوره ورکول.
۲. د جرگې دوه ثلثه غړي کولی شي له ولسمشر د والي د عزل غوښتنه وکړي، ولسمشر به يا دا غوښتنه مني او يا به جرگې ته قناعت ورکوي، د عدم قناعت په صورت کي قضيه ولسي جرگې ته محول کېږي.
۳. والي په اړوند چارو کي له ولايتي جرگې سره په مشوره مکلف دی، د دوی پوښتنو ته به ځواب وايي او له خپلو اجراءاتو به ئې خبروي.

يوسل اوه ويشتمه ماده

- هره ولسوالۍ خپله منتخبه شوری لري چې د غړو شمېر به ئې د ولسوالۍ د

نفوسو په تناسب لږترلږه نه کسان او زیات ترزیات اولس تنه وي.

- هر سیاسي گوند او انتخاباتي مجموعه به په اړوند ولسوالۍ کې د خپلو لاس ته راوړو رایو په تناسب خپل استازي دې جرگې ته معرفي کوي.
- د ولسوالۍ جرگه له خپلو غړو یو تن؛ د رایو په اکثریت د رئیس په توګه غوره کوي.

- د دې جرگې غړي د پنځو کلو لپاره غوره کېږي.

یوسل اته ویشتمه ماده

د ولسوالۍ د جرگې دندې د ولسوالۍ په کچه ولایتي جرگې ته ورته دي.

یوسل نه ویشتمه ماده

- د هر جامع جومات په سطح د مربوطه سیمې د دايمي او موقت اوسېدونکو (کلیوالو او کوچیانو) په رایه کلیواله شوری جوړېږي، دغو شوراګانو ته دا واک ورکول کېږي چې د خپلي سیمې د ورځنیو لانجو او شخړو د حل و فصل، روغې جوړې او د ضرورت په صورت کې قضا ته د محول کولو صلاحیت ولري.
- د دغو جرگو غړي د دریو کلو لپاره غوره کېږي.
- په ساحه کې د دولت اداري چارواکي به د دغو شوراګانو مشورو ته ترممکنه حده اعتناء کوي.

یوسل دېرشمه ماده

- د ښاري چارو د تنظیم او ادارې لپاره ښاروالۍ جوړېږي.
- هره ښاروالۍ منتخبه شوری او منتخب ښاروال لري چې د ښاریانو په مستقیمه رایه د دریو کلو لپاره غوره کېږي.

- د ښاروالیو وظيف او صلاحیتونه د ځانگړي قانون له مخي ټاکل کېږي.

لسم فصل

اضطراري حالت

یوسل یو دېرشمه ماده

- که پر هېواد د برید، جگړې، لوی اغتشاش او ستر آفت په وجه د دولت عادي اجراءات او د قانون پلي کول په ټول هېواد یا د هېواد په کومي برخي کي محال او ناشوني شول، دې حالت ته د اضطرار حالت ویل کېږي.
- د اضطرار حالت د ولسمشر په وړاندیز او د ولسي جرگې په موافقه تر دوو میاشتو اعلانېدی شي، د تهدید په صورت کي ئې د ستري شوری موافقه ضروري ده.

یوسل دوه دېرشمه ماده

- ولسي جرگه او ستره شوری به هغه فوق العاده صلاحیتونه مشخص کوي چي د اضطرار په دغو حالتونو کي ئې د ولسمشر په واک کي ورکول ضروري گڼي.
- یوسل دو دېرشمه ماده

- د اضطرار په حالت کي لاندې فوق العاده واکونه دولت ته موقتاً ورکول کېږي:
۱. د محکمې له حکم پرته د مشکوکو کسانو نیول، توقیف، له هغوی تحقیق، استوگنځي ئې پلټل او په مراسلاتو ئې نظارت کول.
 ۲. په غونډو او تظاهراتو بندیز

یوسل دري دېرشمه ماده

د اضطرار په حالت کي نه په اساسي قانون کي تعديل راتلی شي او نه ئې نوري برخي معطل کېدی شي.

یوسل څلور دېرشمه ماده

• که د اضطرار حالت د انتخاباتو تر نېټې دوام وکړي، ولسي جرگه کولی شي انتخابات تر دریو میاشتو وځنډوي، د مزید ځنډولو صلاحیت ئې د ستري شوری په واک کي دی.

• د اضطرار حالت له ختمېدو وروسته به د دوو میاشتو په منځ کي انتخابات ترسره کېږي.

یوسل پنځه دېرشمه ماده

د اضطرار په حالت کي دولت ته ورکړی شوی فوق العاده صلاحیتونه د دې حالت له پای ته رسېدو سره سم پای ته رسي.

يولسم فصل

متفرقه احكام

يوسل شپږ دېرشمه ماده

- په دې اساسي قانون کي داسي تعديل نشي راتلی چي له اسلامي شريعت سره تطابق ونلري
- مجاز تعديل د قانون ساتې شوری په وړاندیز او د ستري شوری د دوه ثلثه غړو په موافقه راتلی شي.

يوسل اوه دېرشمه ماده

- له عمومي انتخاباتو مخکي هر هغه حزب او ډله چي په انتخاباتو کي برخه اخلي د حزب دننه انتخابات ترسره کوي؛ تر څو خپل منتخب مشر او د هر اداري واحد په کچه منتخب استازی غوره کړي، دا انتخابات له دوی سره مرسته کوي چي د ولسمشرۍ او ولسي جرگې لپاره داسي غړي ونوموي چي د غړو ډېری ئې ملاتړ کوي.
- کوم منتخب غړي چي د جرگې د عضویت په دوران کي د خپلو موکلینو د رأیې خلاف له بل حزب سره یوځای شي، په جرگې کي خپل غړیتوب له لاسه ورکوي، دا ځکه چي ولس هر غړي ته د یوې داسي مجموعې په ضمن کي رایه ورکړې چي ځانگړې تگلاره لري، بلي ډلي ته د دوی تگ د دې اعتماد او شرط خلاف دی. دا د دې لپاره چي په جرگې کي د ناروا تنافساتو مخنیوی وشي او د آراءو د پیر پلور او د امتیازاتو د ترلاسه کولو په موخه له یوې ډلي بلي ته د تگ راتگ مخنیوی وشي،

- د جرگې په غونډو کې به رأی اچونه علني وي مگر په هغو مواردو کې چې د جرگې دوه ثلثه د سري والي غوښتنه وکړي.
- په مجلس کې به د هري ډلې لپاره د ناستي بېله برخه ټاکل کېږي، لويي ډلې ښي او کيڼ لوري ته مخکي او وړې ورپسې.

يوسل اته دېرشمه ماده

- هر کال به د نوی افغانستان د تاسيس ورځ د سترو ملي مراسمو په ترڅ کې لمانځل کېږي، په دې ورځ به عامه رخصتي وي.
- د ايرانيانو، انگرېزانو، روسانو او امريکايانو د يرغل ورځي او د ثور اومه به تل د تورو ورځو په توگه غندل کېږي او د دغو يرغلگرو ځواکونو له اشغال د هېواد د آزادۍ ورځي به د تاريخي ورځو په توگه لمانځل کېږي، په دغو ورځو کې به له رخصتۍ پرته خاص مراسم ترسره کېږي.

يوسل نه دېرشمه ماده

- د افغانانو ملي او قانوني لباس د شريعت په رڼا کې ټاکل کېږي، د شرعي لباس فرضي حد همغه دی چې په لمانځه او د حج په مراسمو کې ئې بايد ښځي او سړي مراعات کړي، له دې زيات په مستحباتو کې راځي او د خلکو خوښي ته پرېښودل شوي.
- د سړو او ښځو لپاره گناه ته هڅوونکي او د انساني کرامت مغاير جامه ممنوع ده.
- له ښځو او د دوی له تصوير نه د تجارتي اعلاناتو او دې ته ورته اغراضو لپاره کار اخستل منعه دي

- د دې لپاره چې د نجونو او هلکانو مختلط تعلیمي نظام منفي پایلې لري، دولت به په اختلاط نه ولاړ تعلیمي نظام رامنځته کوي.
- همداراز دولت به په اداري نظام کې داسې تبدیلی راوړي چې د نامحرمو د غیرمجاز اختلاط مخنیوی وکړي.

یوسل خلوېښتمه ماده

- د افغانستان په اسلامي دولت کې جومات یوازنی سپېڅلی مذهبي مقام دی چې ټول ولس ئې په درناوي او احترام مکلف دي.
- خطیب او امام په دیني او اجتماعي چارو کې د ولس لارښوونه کوي.
- امام، خطیب او مؤذن د لمونځ کوونکو له لوري غوره کېږي، هغه څوک تر نورو د امامت لپاره اهل ګڼل کېږي چې دیني پوهه ئې تر نورو زیاته او قرآن ئې تر نورو زیات حفظ وي.
- د چا پر خطابت، امامت او آذان چې لمونځ کوونکي راضي نه وي خپلې دندې ته دوام نشي ورکولی.
- د امامت، خطابت او آذان په بدل کې مالي معاوضه نشي ترلاسه کېدی.
- د قانون له ماتولو او بغاوت ته د خلکو له رابللو پرته په نورو مواردو کې د جومات خطیب په خپلو خطبو او مواعظو کې آزادي او مصئونیت لري.

یوسل یو خلوېښتمه ماده

- د هیڅ انسان د تجلیل او تعظیم لپاره د هغه مجسمه او تصویر او پر قبر ئې قبه، زیارت، جومات او مېله ځای نشي جوړېدی او جنډه او بیرغ نشي پرې ودرېدی

يوسل دوه څلوېښتمه ماده

ولسمشر، د ده مرستيال، وزيران، د سترې محکمې رئيس او غړي، واليان او د وسله والو ځواکونو او پوليسو جنرالان له دولتي ادارو او اشخاصو سره هيڅ ډول انتفاعي معامله نشي ترسره کولی، د ورځنيو شخصي اړتياوو په ارتباط راکړه ورکړه لږې حکمه مستثنی ده.

يوسل درې څلوېښتمه ماده

ولسمشر، د ولسمشر مرستيال، وزيران، د ولسي جرگې رئيس، د سترې محکمې رئيس، غړي او قاضيان، واليان او د وسله والو ځواکونو او پوليسو افسران د وظيفې د تصدي په دوران کې په نورو مشاغلو د مصروفېدو حق نلري. هغه تدریسي، روزنيز او څېړنيز مصروفیتونو له دې مستثنی دي چي په فارغو فرصتونو کې ترسره کېږي.

يوسل څلورڅلوېښتمه ماده

قاضيان، څارنوالان، د فوځ او پوليس افسران او د ملي امنيت کارکوونکي د وظيفې په دوران کې د سياسي فعاليت او په سياسي گوندونو کې د عضويت حق نلري.

يوسل پنځه څلوېښتمه ماده

د ولسمشر، د ولسمشر د مرستيال، وزيرانو، د سترې محکمې د رئيس، غړو او قاضيانو، واليانو، د وسله والو ځواکونو او پوليسو د لوړ پوړو افسرانو شتمني؛ له توظيف مخکې او د مأموریت په پای کې، د اړوند ادارې له لوري ثبت او اعلانېږي او د غیر موجه زیاتوالي پوښتنه ترې کېږي.

یوسل شپږ څلوېښتمه ماده

- د انتخاباتو د اجراء مستقل ریاست د خپلواکې ادارې په توګه د انتخاباتو د اجراء دنده په غاړه لري.
- د انتخاباتو اړوند لوائح او مقررات د ولسي جرګې له لوري تصویب کېږي.
- رئیس او د شوری غړي ئې د ولسي جرګې له لوري د شپږو کلو لپاره غوره کېږي.

یوسل اوه څلوېښتمه ماده

- د افغانستان په هیڅ ګوټ کې او په هیڅ پلمه بهرني وسله وال ځواکونه نشي مستقر کېدی، نه د کورنۍ جګړې د ختمولو په پلمه او نه د بهرني تېري د دفعه کولو په پلمه، هیڅ بهرني هېواد ته د نظامي اډو جوړولو اجازه نشي ورکول کېدی.
- د هېواد په سرحدي پولو کې هر ډول بدلون ممنوع دی، مګر هغه جزئي اصلاحات چې یو طرفه نه وي، د هېواد ګټې پکې مراعات شوې وي، او زموږ خپلواکي او د هېواد ځمکنۍ بشپړتیا ته زیان ونه رسوي، او د سترې شوری ۷۵% د هغه په تأیید کې راپه ورکړي.
- د افغانستان اسلامي دولت کولی شي هر هغه چا ته سیاسي پناه ورکړي چې د اسلامي شریعت له مخې د پناه ورکولو مستحق وي.
- په افغانستان کې مېشت خارجي اتباع د دې هېواد د قوانینو په رعایت مکلف دي.
- دولت د دوی د حقوقو رعایت او حفاظت تضمینوي.

یوسل اته څلوېښتمه ماده

د هېواد د اشغال او د اشغالګرانو په لاس د تپل شوو حکومتونو د تسلط په دوران

کي د عامه ملکیتونو او افتخاري القابو اعطاء لغوه او بې اعتباره دي.

یوسل نه خلوېستمه ماده

● د دې قانون له مخي دا کسان د جنايتکارانو او ملي خائنانو په نامه يادېږي:

۱- بهرنيو ځواکونو ته ئې پر هېواد د بريد بلنه ورکړې وي

۲- د پرديو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنگېدلی وي

۳- د هېواد د اشغال په دوران کي په وسله والو ځواکونو، پوليس او استخباراتي ادارو کي په مهمو دندو گمارل شوي وي.

۴- بهرنيو ته ئې د هېواد د سلامتيا په ضد جاسوسي کړې وي او داسي اطلاعات ئې ورکړي وي چي هېواد ته ئې تاوان رسولی.

۵- په ډله ييزو قتلونو کي ئې لاس وي.

● له ستري شوری پرته هيڅوک جنايتکاران نشي بخښلی، د عفوي په صورت کي هم په مهمو دولتي دندو نشي گمارل کېدی.

یوسل پنځوسمه ماده

دولت مکلف دی چي د ښاري او کلیوال ژوند تر منځ شته ژور توپيرونه له منځه یوسي او پرېږدي چي د ښارونو په ځانگړي توگه د مرکز اوسېدونکو ته هومره تسهیلات ورکړی شي چي له اطراف سره ئې مقایسه ممکن نه وي، برېښنا، پاي اوبه، روغتونونه، پوهنتونونه، پاخه سړکونه، پارکونه، بنگلي او ... ټول په مرکز کي او اطراف له دې ټولو محروم، دا کار له یوې خوا د عدالت خلاف او ظالمانه دی او له بلې خوا په ښارونو کي د خلکو د تجمع او له اطراف ښارونو ته د خلکو د راکوزېدو باعث کېږي او کرڼه چي د هېواد اقتصادي برخي ترټولو ستره منبع ده په کلکه

زیاښه کېږي.

یوسل یو پنځوسمه ماده

د دې اساسي قانون د تصویب او تنفیذ لپاره لاندې اجراءات ترسره کېږي:

- له شپږو تر نهو میاشتو مودې لپاره به موقت حکومت جوړېږي.
- د دې حکومت تر اشراف لاندې د انتخاباتو د بې طرفه او مستقل ریاست له لوري او د دې اساسي قانون مطابق، د متناسب تمثیل پر بنسټ به داسې یو ځلي انتخابات ترسره کېږي چې په نتیجه کې ئې منتخب ولسمشر او د ولسي جرگې او سترې شوری غړي انتخاب شي.
- ستره شوری به دا اساسي قانون تصویبوي او د منتخب ولسمشر له توشیح وروسته به د نافذ اساسي قانون بڼه غوره کوي
- د دې اساسي قانون له تصویب وروسته، ټول هغه قوانین او مقررات لغو دي چې لدې قانون سره مغایرت لري.

ملي سرود

بښاد آباد کړې باري ربه خوږ وطن د افغانانو
دا معبد د خدای منونکو، دا مرقد د شهیدانو
د ده نوم دی لیکل شوی د تاریخ په زړه کي ښکلی
دا معبر د ښکیلاکگرو، دا مدفن د غاصبانو
فاتحان به څنگه سرکړي ستا د دنگو غرونو څوکي
ن سکور شوی دلته تل دی هر بیرغ د غلیمانو
روزل شوي ستا په غېږ کي د تاریخ بت ماتونکي
زېږنتون د فاتحانو، روزنتون د مخکښانو
هره لوېشت ستا د لمني د شهید په وینو سره ده
ته هېواد د اتلانو، ته مورچل د مؤمنانو
په لېمو دي قبول کړي گران گامونه د غازیانو
شیندې خاوري د سپکاوي په سر مخ د چاکرانو
دلته اوسپنه ایمان دي ټکر شوي څو څو ځله
له ذلت نه پرته نه وو برخلیک د ملحدانو
تا تم کړي طوفانونه، ټول عالم ستا پوروړی
ته یاور د مستضعفو، ته ناجي د بې وزلانو
د تقدیر لومه ئې کاري غولېدلي ستا په لوري
د زوال نېټه چي راشي د زبرځواکو سرکښانو

